

CURTEA DE APEL BĂLȚI

Dosarul nr.1a-169/2020

Instanța de fond: Judecătoria Bălți
sediul Central
Judecător: V.Pușcaș

DECIZIE ÎN NUMELE LEGII

24 noiembrie anul 2021

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

Având în componența sa:

Președintele ședinței de judecată

Rotaru Ala

Judecătorii:

Burdeniuc Ruslana, Pușca Dumitru

Grefieri:

Cernauțan Mihail, Simionica Oxana

Cu participarea:

Procurorul Prisacari Lilia

Avocatului Sandu Stela

A judecat în ordine de apel în ședință publică apelurile declarate de către procurorul în Procuratura Anticorupție Frunza-Bargan Ina, de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele inculpatului Cebotari Vadim ***** și de inculpatul Cebotari Vadim ***** împotriva sentinței Judecătoria Bălți sediul Central din 29.01.2020, conform căreia

Cebotari Vadim *****, născut la *****, originar din orașul *****, domiciliat mun.*****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, supus serviciului militar, studii superioare, starea familială – căsătorit, are trei copii minori la întreținere, angajat în câmpul muncii, fără antecedente penale

A fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) Cod penal al RM și în baza acestei Legi i s-a stabilit pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3/trei/ ani.

În temeiul art.65 alin.(3) Cod penal, s-a aplicat în privința inculpatului Cebotari Vadim ***** pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și funcții de demnitate publică pe un termen de 3/trei/ ani.

În temeiul alin.(3) art.72 Cod penal al RM, pedeapsa închisorii stabilită conform prezentei sentințe de către Cebotari Vadim ***** s-a dispus că urmează a fi executată în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art.90 Cod penal al RM, executarea pedepsei aplicate fața de Cebotari Vadim ***** s-a suspendat condiționat pe un termen de probă de 2/doi/ ani.

În temeiul lit.a) alin.(6) art.90 Cod penal al RM, inculpatul Cebotari Vadim ***** s-a obligat să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

S-a aplicat în privința lui Cebotari Vadim ***** măsura preventivă obligațiunea de nepărăsire a țării, care se menține până la întrarea sentinței în vigoare.

S-a încasat din contul lui Cebotari Vadim ***** în beneficiul statului contravaloarea bunurilor rezultate din infracțiune în mărime de 8900/opt mii nouă sute/ lei.

Solicitarea acuzatorului de stat Igor Pasat cu privire la încasarea din contul lui Cebotari Vadim ***** în beneficiul statului a cheltuielilor de judecată s-a respins ca fiind neîntemeiată.

A fost soluționată chestiunea corpurilor delictive.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de fond: 05.12.2017-29.01.2020.

Termenul de judecare a cauzei în instanța de apel: 18.02.2020-22.12.2021.

Procedura de citare legală executată.

Asupra apelurilor, în baza materialelor din dosar și argumentelor prezentate în ședință, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți -

C O N S T A T Ă :

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse instanța de fond a reținut, că Cebotari Vadim ***** în perioada de la 09.02.2016 până la 29.07.2016, exercitând interimatul funcției de procuror militar Bălți în baza ordinului Procurorului General nr.123-p din 08.02.2016, și după 29.07.2016 deținând funcția de procuror în Procuratura mun.Bălți în temeiul ordinului Procurorului General nr.1066-p din 29.07.2016 cu privire la transfer, contrar prevederilor art.2 alin.(3) al Legii nr.199 din 16.07.2010 cu privire la statutul persoanelor cu funcții de demnitate publică, din care rezidă că persoana cu funcție de demnitate publică este obligată să respecte Constituția RM și legislația în vigoare, contrar dispoziției art.6 alin.(3) lit. d), i), j) al Legii nr.3 din 25.02.2016 cu privire la Procuratură, din care rezidă că procurorul este obligat „...să respecte regulile deontologice ale procurorilor și să se abțină de la fapte care ar discredita imaginea Procuraturii sau ar afecta prestigiul profesiei de procuror; să declare actele de corupție, actele conexe actelor de corupție și faptele de comportament corupțional care i-au devenit cunoscute și să întreprindă măsuri în vederea denunțării și înregistrării tuturor încălcărilor de lege care i-au devenit cunoscute în exercițiul funcției sau în afara exercițiului funcției...”, contrar dispozițiilor pct.pct.6.3.1, 6.3.2, 6.3.6 al Codului de etică și conduită al procurorului aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr.412-173/15 din 30.07.2015 și Codului de etică al procurorului aprobat prin Hotărârea Adunării Generale a Procurorilor nr.4 din 27.05.2016, din care rezidă că „procurorul trebuie să respecte cele mai înalte standarde de integritate și responsabilitate pentru a asigura încrederea societății în procuratură; fiind conștient de riscurile corupției, să nu admită comportament coruptibil în activitatea sa; să nu accepte...remunerații ilicite pentru îndeplinirea sau, după caz, neîndeplinirea atribuțiilor funcționale sau în virtutea funcției deținute; să nu ofere temei de a se considera drept o persoană pretabilă comiterii unor acte de corupție sau abuzuri...” a comis acțiuni care au subminat autoritatea și prestigiul justiției, discreditând înalta funcție de procuror, exprimate prin săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) din Codul penal - traficul de influență - în următoarele circumstanțe:

La data de 16.07.2016 procurorul Cebotari Vadim *****, în timp ce exercita interimatul funcției de procuror militar Bălți, aflându-se în parcul orașenesc din mun. Bălți, susținând că are influență asupra procurorilor din cadrul Procuraturii Generale pentru a-i determina în vederea stabilirii competenței de exercitare a urmăririi penale în cauza nr.2016048028 Procuraturii mun.Bălți, unde urma să fie numit prin transfer în calitate de procuror, a pretins mijloace bănești în sumă de 1000 dolari SUA care, conform cursului BNM, constituiau 19800 lei, de la cet.*****, care era învinuit în cauza numită.

La 23.07.2016, conform înțelegerii prestabilite, procurorul Cebotari Vadim *****, aflându-se în parcul orașenesc din mun. Bălți, a primit mijloace bănești în sumă de 500 dolari SUA care, conform cursului BNM, constituiau 9900 lei, de la *****, restul urmând a fi transmise după stabilirea competenței.

Ulterior, continuându-și acțiunile sale criminale, la 30.09.2016 procurorul Cebotari Vadim *****, deținând deja ca urmare a transferului funcția de procuror în Procuratura mun. Bălți, discutând cu ***** a mai pretins mijloace bănești în scopul de a influența acuzatorul de stat, procurorul din Procuratura r-lui Drochia *****, care anterior a activat în cadrul Procuraturii militare Bălți și a exercitat urmărirea penală în cauza nr.2016048028, în vederea admiterii și examinării în cadrul ședinței de judecată a cererii înaintate de ***** privind dispunerea expertizei în cadrul procesului penal în care ultimul era acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.370 alin.(2) Cod penal, totodată, pentru a facilita și a lua o atitudine loială în ședințele de judecată față de inculpatul *****.

Ulterior, Cebotari Vadim *****, fiind în imposibilitate de a exercita influența promisă, la 25.05.2017, aflându-se împreună cu cet.***** în automobilul său personal de model „Fiat Punto”, cu care se deplasau prin mun.Bălți, la solicitarea lui ***** de restituire a mijloacelor bănești pretinse și primite anterior, a restituit ultimului o parte din bani în sumă de 1000 lei MD.

Împotriva sentinței instanței de fond a declarat apel procurorul în Procuratura Anticorupție Frunza-Bargan Ina, care în motivarea apelului a invocat blândețea pedepsei, din următoarele considerente:

-Consideră sentința în cauză nefondată sub aspectul pedepsei prea blânde aplicate față de inculpatul Cebotari Vadim Ilie, întrucât nu corespunde prevederilor art.75 Cod Penal de individualizare a pedepsei, circumstanțelor comiterii infracțiunii și gradului pericolului social, fiind posibilă a fi casată.

-Deși instanța de judecată a dat aprecierea corectă circumstanțelor de fapt a cauzei și l-a condamnat pe Cebotari Vadim ***** conform art.326 alin.(1) Cod Penal, acuzarea contestă sentința în partea ce ține de pedeapsa stabilită, considerând-o a fi una prea blândă, întrucât nu corespunde prevederilor de aplicare a art.75 Cod Penal, de individualizare a pedepsei, circumstanțelor comiterii infracțiunii și gradului pericolului social, fiind posibilă a fi casată.

-Astfel, instanța nu a apreciat corect gradul de pericol ce-l prezintă pentru societate infracțiunea incriminată inculpatului, precum și circumstanțele cauzei, personalitatea acestuia și rolul la comiterea infracțiunii și, în consecință, a aplicat față de inculpat o pedeapsă neechitabilă, sub aspectul individualizării pedepselor.

-Potrivit prevederilor art.75 alin.(1) Cod penal, se indică, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului Cod. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei

care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

-Aceste circumstanțe, privind individualizarea pedepsei, au fost greșit apreciate de către instanța de judecată și, în consecință, a fost aplicată o pedeapsă prea blândă, în coraport cu circumstanțele cazului/faptelor săvârșite.

-Astfel, consider, că de către instanță au fost nefondat aplicate prevederile art.90 Cod penal sub aspectul blândeții.

-În cazul dat, în acțiunile inculpatului careva circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, aceasta a avut un rol activ la săvârșirea infracțiunii, vina sa în comiterea infracțiunii incriminate nu a recunoscut-o, nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii și careva alte circumstanțe care ar micșora esențial gravitatea faptei nu s-au stabilit.

-Mai mult ca atât, nu s-a ținut cont și de faptul că acțiunile ilegale săvârșite de către Cebotari Vadim ***** au atentat la relațiile sociale referitoare la înfăptuirea justiției în condiții bune și respectiv referitoare la dreptul la libertate, demnitate, onoare și alte drepturi fundamentale ale omului.

-Totodată, este necesar de luat în considerație că justiția este piatra de temelie într-o societate democratică, a cărei principală misiune este de a asigura respectarea legalității. Pentru ca justiția să-și realizeze această misiune este nevoie de încrederea societății în justiție. Din această perspectivă, cetățenii așteaptă ca procurorii să-și desfășoare activitatea sa în mod cinstit, corect și imparțial. O societate care are încredere în sistemul său judiciar, în eficacitatea normei și în aplicarea principiului conform căruia toți sunt egali în fața legii, inclusiv când este vorba de răspundere, este o societate puternică și prosperă.

-În acest context este necesar de a menționa asupra inadmisibilității tolerării unor astfel de fapte și la aplicarea pedepsei acestuia urmează de luat în considerație și faptul că legea penală are drept scop prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni. Astfel instanța de judecată urmează să aplice o pedeapsă care ar avea drept efect abținerea de la comiterea unor asemenea infracțiuni și de către alte persoane.

-Având în vedere cele expuse consider, că este necesar de aplicat față de inculpatul Cebotari Vadim ***** o pedeapsă sub formă de închisoare, care va extinde și efectele sancționării inculpatului pe o perioadă mai extinsă pînă la stingerea antecedentelor penale ceea ce îi va determina revizuirea comportamentului și integrarea socială, cu renunțarea la săvârșirea infracțiunilor.

-În același timp, consider sentința în cauză nefondată și sub aspectul respingerii cererii cu privire la încasarea cheltuielilor judiciare.

-Astfel, instanța de judecată și-a motivat concluzia de respingere a solicitării acuzatorului de stat privind încasarea de la inculpat, în contul statului a cheltuielilor judiciare pentru instrumentarea prezentei cauze penale, prin faptul acestea nu se încadrează în prevederile art.227 din Codul de Procedură Penală. Considerăm că instanța greșit a constatat, că cheltuielile respective nu au fost suportate anume în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale, ori conform art.227 alin.(2) pct.1) CPP cheltuielile de judecată cuprind sumele plătite martorilor, părții vătămate... interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali, ori conform anexei cheltuielilor de judecată anexate la informații la rechizitoriu o parte din cheltuieli a fost suportată anume pentru serviciile de traducere.

-Mai mult, consider că cheltuielile judiciare reprezintă cheltuielile apărute în cadrul procesului penal necesare pentru efectuarea actelor de procedură, administrarea probelor, conservarea mijloacelor materiale de probă, precum și orice alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea

procesului penal. În cadrul unui proces penal, statul este titularul acțiunii penale, fiind primul interesat în tragerea la răspundere penală a celor care au încălcat legea penală. Astfel, involuntar acesta suportă cheltuieli considerabile care nu pot fi supuse discuțiilor sau negocierilor, în consecință, inculpatul aflat în culpă infracțională este obligat să suporte în principal și integral cheltuielile de judecare, deoarece a săvârșit o infracțiune ce a declanșat un proces de judecată. Obligația este integrală pentru că constă în achitarea tuturor cheltuielilor necesare pentru pronunțarea unei hotărâri de condamnare de către instanța de fond.

-În astfel de circumstanțe, consider, că solicitarea acuzatorului de stat cu privire la încasarea din contul inculpatului în contul statului a cheltuielilor judiciare în sumă de 1539,5 lei, ce au fost suportate în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală și pe care le constituie zilele procurorului lucrate și consumabile, este perfect întemeiată și urmează a fi admisă.

-Solicitând admiterea apelului, casarea sentinței instanței de fond în partea măsurii de pedeapsă stabilite inculpatului Cebotari Vadim *****, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care: Cebotari Vadim *****, în baza art.326 alin.(1) Cod penal, să-i fie numită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) ani, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis și, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice și de demnitate publică pe un termen de 5 ani. În conformitatea cu prevederile art.art.227-229 CPP, a încasa în folosul statului de la inculpatul Cebotari Vadim ***** cheltuielile judiciare suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal în sumă totală de 1539,5 lei indicate în informația la cauza penală.

Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele inculpatului Cebotari Vadim, invocând în motivare următoarele considerente:

-Dreptul tuturor cetățenilor RM privind accesul liber la justiție este protejat de Constituție prin art.20 astfel, alin.(1) stipulează expres următoarele „orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime”, iar alin.(2) menționează că „nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție”.

-În conformitate cu prevederile art.6 alin.(1) CEDO, dreptul la un proces echitabil, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

-Dintre multitudinea drepturilor ce le are omul un loc important îl are dreptul inculpatului la apărare. Acestui principiu i se atribuie un loc aparte în sistemul principiilor unui stat democratic.

-Respectarea garanțiilor procesuale a inculpatului în procesul penal în care lipsesc contradicțiile între interesele legale a persoanei și cele ale statului asigură supremația legii și dreptății în procesul înlăturării justiției. În principiul asigurării învinutului dreptul la apărare își găsește reflectate umanismul și democratismul justiției.

-Apărarea de învinuirea înaintată este un drept și nu o obligație a învinutului.

-Remarcante în acest sens sunt dispozițiile art.6 alin.(1) CP a RM care stipulează că: „persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție”.

-Cu Sentința emisă pe cauza respectivă nu suntem de acord, iar motivele prezentei cereri de apel se întemeiază pe următoarele argumente ce le vom descrie în cele ce urmează.

-În urma înaintării învinuirii cet.Cebotari Vadim ***** în baza art.326 alin.(1) CP al RM, ultimul vina în comiterea infracțiunii nu a recunoscut și nu o recunoaște, pledând nevinovat.

-Consider că acuzatorul va fi de acord și nu va nega principiul prezumției nevinovăției într-un proces penal, anume conform art.21 din Constituția RM, art.8 din CPP al RM „Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile apărării sale ...”.

-Considerăm învinuirea a fi una neîntemeiată, abstractă, acțiunile cet.Cebotari Vadim au fost calificate incorect, fără a se ține seama de norma legală și practica judiciară pe cazuri similare.

-În această situație, pornind de la faptul că nu au fost administrate probe incontestabile în acest sens, iar dubiile urmează să fie interpretate numai în favoarea apărării, solicit instanței de judecată emiterea pe cazul dat conform art.390 alin.(1) pct.3) CPP al RM a unei sentințe de achitare din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, anume lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii.

-După cum am reiterat supra, Cebotari Vadim se învinuiește de comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) CP RM - traficul de influență sub următoarele semne calificative: pretinderea, primirea personal de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, prin ce se manifestă latura obiectivă a infracțiunii incriminate.

-Așadar, o să delimitez mai simplu ampla învinuire în trei puncte cheie:

-1. Conform învinuirii se pretinde că Cebotari Vadim susținând că are influență asupra procurorilor din cadrul Procuraturii Generale (pe care anume, nu cunoaște nimeni și nu se indică) pentru a-i determina în vederea stabilirii competenței de exercitare a urmăririi penale în cauza nr.2016048028 Procuraturii mun.Bălți, unde urma să fie numit prin transfer în calitate de procuror, ar fi pretins mijloace bănești în sumă de 1000 dolari SUA, de la cet.***** care era învinuit în cauza numită, 500 euro din care i-a primit la 23.07.2016 în parcul municipal Bălți.

-Această chestiune Cebotari Vadim o neagă prin declarațiile sale, de asemenea alte probe nu au fost administrate în acest sens, nu a fost prins în flagrant, sub acest aspect avem numai declarațiile contradictorii ale martorului ***** care sunt insuficiente de a demonstra vina în prezenta cauză penală.

-Potrivit pct.14.2 din Hotărârea CSJ nr.11 din 22.12.2014 (modificată de: Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr.8 din 15.05.2017) cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție, pentru a reține la încadrare infracțiunea de trafic de influență (art.326 alin.(1) CP) în ipoteza unei influențe susținute, influența asupra factorului de decizie trebuie să fie credibilă și posibilă (la nivelul atitudinii psihice a făptuitorului). Aceasta înseamnă că făptuitorul la momentul pretinderii, acceptării ori primirii remunerației ilicite nu are influență, însă el acționează cu intenția de a exercita această influență în viitor asupra factorului de decizie, mizând pe anumite circumstanțe (de exemplu, făptuitorul mizează că, după ce va deveni membru de partid, va putea să intervină asupra factorului de decizie pentru a-l influența, în virtutea colegialității). Și în cazul escrocheriei făptuitorul nu are influență asupra factorului de decizie, însă spre deosebire de trafic de influență la momentul luării recompensei, făptuitorul nu intenționează să obțină influența asupra factorului de decizie și să o exercite. Aceasta acționează exclusiv cu intenția de a sustrage recompensa pe care i-o transmite cumpărătorul de influență.

-La acest capăt de învinuire vreau să mai adaug că Cebotari Vadim a fost numit în funcția de procuror în Procuratura mun.Bălți la 29.07.2016 (ordinul cu privire la transfer nr.1066-p) prin urmare la 16.07.2016 adică cu 13 zile înainte el activa în calitate de procuror interimar militar Bălți, nu a adresat Procurorului General nici un raport sau cerere de transfer la Procuratura

mun.Bălți de aceea el (Cebotari) nici nu a cunoscut faptul dacă va fi sau nu transferat încolo, fapt confirmat prin declarațiile martorului apărării ***** cât și martorul acuzării ***** cât și alte probe anexate la materialele cauzei, astfel afirmațiile din ordonanța de punere sub învinuire sunt neîntemeiate, abstracte și declarative.

-Mai mult ca atât, Cebotari Vadim a aflat despre transferarea sa la Procuratura mun.Bălți tocmai la data de 01.08.2016, când prin Hotărârea CSP nr.12-216/16 din 01.08.2016 au fost operate unele modificări în anexa nr.1 la ordinul Procurorului General interimar nr.588-p din 27.05.2016 prin adăugarea unei funcții de procuror în procuratura în statele Procuraturii mun.Bălți și anume prin această chestiune devine cert faptul că într-adevăr ultimul la momentul pretinsei discuții cu ***** nu putea să cunoască că în continuare va activa în cadrul Procuraturii mun.Bălți.

-2. Se mai afirmă că Cebotari Vadim a mai pretins mijloace bănești în scopul de a influența acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura r-n Drochia, *****, care anterior a activat în cadrul Procuraturii militare Bălți și a exercitat urmărirea penală în cauza penală nr.2016048028 în vederea admiterii și examinării în cadrul ședinței de judecată a demersului de numire și efectuare a expertizei.

-Pornesc de la faptul că Cebotari Vadim, la data de 30.09.2016 cu ***** nu s-a întâlnit, nu a discutat cu el și nu a pretins de la el careva mijloace bănești pentru a influența pe cineva în interesul acestuia. În seara zilei de 30.09.2017, Cebotari Vadim a fost externat din Spitalul militar Bălți de acolo venind direct la pizzerie, unde era așteptat de familia acestuia pentru a sărbători împreună ziua de naștere a fiului, așadar ultimul nu se afla la domiciliu venind acasă în jurul orelor 22.00, prin urmare nu putea avea loc întâlnirea dintre cei doi.

-Prin prisma art.53 CPP RM procurorul în instanța de judecată are atribuția de a reprezenta învinuirea, de a participa la examinarea probelor, cere de la instanța de judecată cauza penală pentru a formula inculpatului o acuzare mai gravă și a administra noi probe, modifică încadrarea juridică a infracțiunii, face demers în instanța de judecată de a întrerupe examinarea cauzei penale, dă indicații în scris organului de urmărire penală, dispune, printr-o ordonanță, aducerea silită în instanța de judecată, își expune părerea în dezbaterile judiciare asupra faptei infracționale săvârșite de inculpat, încadrării ei în baza legii penale și pedepsei care urmează a fi aplicată și declară apel sau, după caz, recurs privind latura penală și latura civilă a cauzei, le retrage în modul prevăzut de lege, iar faptul examinării și admiterii cererii privind dispunerea expertizei de către *****, care a fost depusă de însăși ***** ține de competența instanței de judecată ce examinează cauza în fond.

-Prin urmare dacă acțiunile pentru care se promite intervenția nu aparțin de competența respectivului factor de decizie (în speță *****), faptul nu va fi calificat în baza art.326 alin.(1) CP RM, în asemenea cazuri, cele săvârșite vor reprezenta una dintre infracțiunile prevăzute de art.189 sau 190 CP RM (pct.14.1 din Hotărârea Plenului CSJ nr.5 din 19.06.2006).

-Dacă instanța de judecată va reține că în acțiunile lui Cebotari Vadim există componenta infracțiunii prevăzute fie de art.189 sau 190 CP RM atunci, potrivit pct.23 a Hotărârii Plenului CSJ nr.5 din 19.06.2006 privind sentința judecătorească, în cazul în care apare necesitatea de a reîncadra juridic fapta, pentru săvârșirea căreia inculpatul nu a fost pus sub învinuire, instanța trebuie să țină cont că o astfel de modificare a încadrării juridice este posibilă numai când acțiunile inculpatului, ce urmează a fi încadrate în baza altei legi, i-au fost imputate, nu conțin semnele unei infracțiuni mai grave și învinuirea pentru acestea nu se deosebește în mare măsură după circumstanțele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv, susținută de procuror în cadrul judecării cauzei, iar modificarea învinuirii nu înrăutățește situația inculpatului și nu afectează dreptul lui la apărare.

-În astfel de cazuri, instanțele vor ține cont de faptul că învinuirea se consideră mai gravă în cazul când se aplică o altă normă de lege (articol, alineat, literă), sancțiunea căreia prevede o pedeapsă mai severă, în învinuire se introduc fapte și episoade adăugătoare, care nu au fost puse la baza învinuirii inculpatului inițial, semne calificative, circumstanțe agravante, care atrag după sine modificarea încadrării în baza unei norme ce prevede o pedeapsă mai severă sau majorează volumul învinuirii, deși nu modifică estimăția juridică a celor săvârșite.

-Drept învinuire care esențial, după circumstanțele reale, diferă de cea de la început urmează de considerat orice altă modificare a învinuirii (imputarea altor acțiuni în locul celor imputate anterior, imputarea infracțiunii care diferă de cea imputată după obiectul atentat, caracterul faptei și acțiunii), care afectează dreptul inculpatului la apărare, exact ca în cazul nostru.

-În detaliu vreau să menționez că infracțiunile din capitolul VI CP au ca obiect de atentare relațiile sociale a căror existență și desfășurare normală sunt condiționate de ocrotirea relațiilor patrimoniale, iar infracțiunile din capitolul XV CP au ca obiect atentat relațiile sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu care presupune îndeplinirea cu cinste de către funcționarii publici și de către alte persoane cu funcții de răspundere.

-Caracterul confuz și vădit contradictoriu a declarațiilor martorilor la care s-a făcut anterior referire, afectează grav veridicitatea și credibilitatea acestora, fiindu-i practic imposibil instanței să stabilească adevărul judiciar pe baza unor probe cu o valoare aleatorie, cu atât mai mult că nu s-a făcut dovada existenței faptei infracționale a infracțiunii imputate cet.Cebotari Vadim *****.

-În ansamblu putem observa, nu există nici o probă prin care s-ar demonstra vinovăția cet.Cebotari Vadim ***** , instanța la emiterea sentinței pe caz nu se poate baza pe declarațiile unor martori care în urma audierii în cadrul ședințelor de judecată s-a stabilit o serie de neconcordanțe, pe care le-am menționat anterior, la fel declarațiile martorilor care au un interes în cazul dat.

-Nu poate fi condamnată o persoană numai pe declarațiile nesigure și neconfirmate, fără a fi alte probe, fiind insuficiente aceste declarații, deoarece vina urmează să fie dovedită numai prin probe incontestabile, pertinente, concludente, utile și veridice. Or, sentința de condamnare nu poate fi bazată conform art.389 alin.(2) CPP al RM pe presupuneri, fără analiza multilaterală și coerentă a tuturor probelor, a legăturii între ele.

-Dreptul la apărare este garantat și consfințit în art.26 a Constituției RM.

-În conformitate cu art.66 alin.(22) pct.1) CPP, inculpatul are dreptul să știe pentru ce faptă este învinuit, adică, să fie informat asupra naturii și cauzei acuzației aduse împotriva sa.

-Astfel, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza Prince Hans-Adam II de Liechtenstein c/Allemagne din 12.07.2001, menționează că: „...statele semnatare și-au asumat obligații de natură să asigure că drepturile garantate de Convenție să fie concrete și efective, nu teoretice și iluzorii, iar cele cuprinse în art.6 au tocmai acest scop: eficacitatea dreptului la un proces echitabil, impunându-se statelor o obligație de rezultat: adoptarea în ordinea juridică internă a măsurilor corespunzătoare și a mijloacelor necesare - realizării acestei obligații.”

-În cazul în care, persoana nu este informată corect cu privire la învinuirea înaintată, aceasta este lipsită de dreptul să-și asigure posibilitatea pregătirii și exercitării apărării, fiind afectate grav principiile generale ale procesului penal: asigurarea dreptului la apărare (art.17 CPP) și contradictorialității în procesul penal (art.24 CPP).

-Astfel, rezultă că instanța de judecată este valabil sesizată și respectiv, este în drept să judece cauza, cu condiția că ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriul să cuprindă, printre altele, informații despre fapta incriminată persoanei în privința căreia s-a efectuat urmărirea penală, adică, formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a

infracțiunii și consecințele ei, caracterul vinovăției, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei.

-Învinuirea este actul de sesizare a persoanei și eventual ulterior a instanței de judecată.

-Având în vedere importanța pe care o prezintă în procesul penal acest act procedural, legea acordă o atenție deosebită conținutului și formei acestuia sub aspectul formulării învinuirii în privința inculpatului, deoarece prin rechizitoriu, în principiu, se înțelege notificarea oficială emisă de procuror prin care se impută persoanei săvârșirea unei infracțiuni, fapt care atrage repercusiuni importante asupra drepturilor procesuale prevăzute de lege.

-Fiind sesizată în modul prevăzut de lege, instanța de judecată are obligația să se pronunțe asupra faptei reținute în sarcina inculpatului în limitele determinate prin rechizitoriu - asta-i.

-Rigurozitatea dispozițiilor legale privind obiectul judecății impune ca fapta dedusă judecății să fie descrisă clar și precis în rechizitoriu, adică învinuirea să fie clară, concretă și previzibilă (nu a primit bani pentru ceea ce demult s-a întâmplat).

-Această concluzie se coroborează cu prevederile stipulate în art.6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor și a Libertăților Fundamentale ale Omului, precum și cu jurisprudența CEDO.

-Art.6 din Convenție creează un adevărat model universal de proces echitabil în jurul noțiunilor de punere sub învinuire a persoanei și judecarea cauzei în limitele învinuirii formulate de procuror. Norma respectivă garantează temeinicia acuzației în materie penală, adică notificarea oficială, ce emană de la autoritate competentă a învinuirii de a fi comis o infracțiune, îndreptate împotriva unei persoane. Ea degajă principiul potrivit căruia acuzatul nu poate contribui la propria sa incriminare, adică contestațiile privind ilegalitatea actelor procedurale emise în cadrul procesului penal nu pot fi interpretate și aplicate în sprijinul învinuirii.

-Dispoziții analogice sunt cuprinse în art.8 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, în art.20 din Constituția RM și art.19 din CPP. Relevantă în acest sens este și jurisprudența în materie penală a Curții Europene.

-În cauza Adrian Constantin vs România, prin hotărârea din 12.04.2011, înalta Curte de la Strasbourg subliniază rolul fundamental pe care îl are rechizitoriul, ca act de acuzare, reamintind faptul că: „... paragraful 3 al articolului 6 din Convenție recunoaște dreptul acuzatului de a fi informat oficial nu numai cu privire la învinuirile ce i se aduc, ci și cu privire la încadrarea juridică a faptelor sale. Informarea precisă și completă reprezintă o condiție esențială pentru a se asigura echitatea procedurilor.

-De asemenea, nu se contestă dreptul unei instanțe de a schimba încadrarea juridică a faptelor, însă acest lucru trebuie întotdeauna să fie adus la cunoștința părților, mai ales pentru a da inculpatului dreptul de a-si pregăti apărarea indiferent dacă schimbarea încadrării vizează elemente de ordin legal, material sau subiectiv ale infracțiunii”.

-Ca concluzie, Cebotari Vadim a fost pus sub învinuire de comiterea unei fapte infracționale în legătură cu îndeplinirea obligațiilor de serviciu, deci instanța urmează să se expună aici în limita rechizitoriului conform prevederilor art.325 CPP RM care prevede expres faptul că judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, dar nu să fie sancționat inculpatul pentru faptul că „a sustras un sac cu paie”, fără a avea posibilitatea de a se apăra de această acuzare.

-3. Și respectiv se pretinde că Cebotari Vadim a pretins mijloace bănești în scopul de a influența pe procurorul ***** pentru a facilita și a lua atitudine loială în ședințele de judecată față de inculpatul *****. Este din nou un capăt de învinuire abstract, ce a avut în vedere acuzatorul

atunci când a spus „loial” ce trebuia să facă procurorul ***** în ședința de judecată - să fie sincer, cinstit sau fidel, că doar asta și semnifică acest cuvânt.

-Dar cum rămâne stimatea acuzare cu faptul că conform art.281 alin.(2) CPP RM o ordonanță de punere sub învinuire trebuie să fie clară, certă, cu indicarea modului de săvârșire a infracțiunii, caracterul vinei, semnele calificative pentru încadrarea juridică a faptei, etc.?!

-Dat fiind faptul că nu au fost administrate probe incontestabile în acest sens iar dubiile urmează să fie interpretate numai în favoarea apărării solicit instanței de judecată emiterea pe cazul dat conform art.390 alin.(1) pct.3) CPP al RM a unei sentințe de achitare din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, anume lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii.

-Solicitând admiterea cererii de apel, casarea totală a sentinței instanței de fond emisă în privința cet.Cebotari Vadim ***** învinuit de comiterea infracțiunii prevăzută de art.326 alin.(1) CP RM, judecarea cauzei și adoptarea unei noi decizii potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care ultimul să fie achitat pe motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii, anume lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii.

Sentința instanței de fond a fost atacată cu apel și de inculpatul Cebotari Vadim, invocând, că instanța a încălcat dreptul la un proces echitabil și ca rezultat a emis o sentință ilegală și neîntemeiată, din următoarele considerente:

-Dreptul tuturor cetățenilor Republicii Moldova privind accesul liber la justiție este protejat de Constituție prin art.20 astfel alin.(1) stipulează expres următoarele „orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime”, iar alin.(2) menționează că „nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție”.

-La fel Constituția Republicii Moldova ocrotește dreptul cetățenilor prin art.119 folosirea căilor de atac, de a ataca încheierile, hotărârile și deciziile judecătorești, drept folosit de către părțile interesate și organele de stat competente, putînd exercita căile de atac, în condițiile legii.

-În conformitate cu prevederile art.6 alin.(1) CEDO, dreptul la un proces echitabil, orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.

-Dintre multitudinea drepturilor ce le are omul un loc important îl are dreptul inculpatului la apărare. Acestui principiu i se atribuie un loc aparte în sistemul principiilor unui stat democratic.

-Respectarea garanțiilor procesuale a inculpatului în procesul penal în care lipsesc contradicțiile între interesele legale a persoanei și cele ale statului asigură supremația legii și dreptății în procesul înfăptuirii justiției. În principiul asigurării învinuitului dreptul la apărare își găsesc reflectate umanismul și democratismul justiției.

-Apărarea de învinuirea înaintată este un drept și nu o obligație a învinuitului.

-Remarcante în acest sens sunt dispozițiile art.6 alin.(1) CP a RM care stipulează că: „Persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție”.

-Principiul prezumției nevinovăției într-un proces penal, anume conform art.21 din Constituția RM, art.8 din CPP al RM „Persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atîta timp cît vinovăția sa nu va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile apărării sale”.

-Cu sentința emisă nu sunt de acord, iar motivele prezentului apel se întemeiază pe următoarele argumente ce le voi descrie în cele ce urmează:

-1) Ignorarea de către instanța de judecată a mai multor probe ale apărării, care demonstrează veridicitatea declarațiilor inculpatului Cebotari Vadim ***** și falsul în declarații ale martorului *****, precum și includerea neîntemeiată de către instanța de judecată în sentință a unor documente și procese-verbale în calitate de probe, care în opinia instanței dovedesc vinovăția inculpatului Cebotari Vadim *****, însă în realitate dovedesc nevinovăția acestuia.

-Astfel, examinând materialele cauzei penale prima instanța neîntemeiat a ignorat și nu a luat în considerație la pronunțarea sentinței o bună parte din probe prezentate de apărarea, lasându-le fără o apreciere juridică din punct de vedere a pertenenței, concludenței și coroborării lor cu alte probe din dosar și anume:

-Copiile autentificate din pașaportul *****, eliberat la 23.06.2008, pe numele lui Cebotari Vadim ***** (filele 8-9), ce atestă că în perioada 16-25 iunie 2014 sus-numitul era plecat peste hotarele țării, ci nu se afla în Republica Moldova, fapt confirmat prin ștampilele aplicate de către organele abilitate în pașaportul acestuia. Deci, respectiv Cebotari Vadim ***** nu a putut real efectua în acea perioada de timp careva controale în Brigada 1 Infanterie Motorizată și perturba activitatea normală a acesteia, cum afirmă martorul ***** în declarațiile sale false;

-Copiile autentificate din Registrul de evidență a controalelor efectuate în unitățile și instituțiile militare din raza de activitate a Procuraturii militare Bălți pentru anii 2014-2015, ce atestă că în perioada de timp indicată de ***** (începând cu 16.06.2014) majoritatea controalelor în Brigada 1 Infanterie Motorizată au fost efectuate de către alți procurori militari, iar după revenirea din concediul anual de odihnă a inculpatului Cebotari Vadim ***** de către acesta personal în unitatea militară sus-indicată au fost efectuate doar două controalele planificate privind starea traumatismului la 30.06.2014 și privind integritatea armamentului la 17.09.2014. Deci, evident este faptul, că controalele nu au fost efectuate de către Cebotari Vadim ***** pe toate serviciile brigăzii de două-trei ori pe lună pentru a perturba activitatea normală a acesteia, cum afirmă ***** în declarațiile sale false. La acest subiect este de menționat, că în luna octombrie 2014, când potrivit declarațiilor false ale lui ***** în timpul unei discuții purtate cu el, după un control aprofundat, Cebotari Vadim ***** chipurile a pretins să-l asigure lunar cu 40 litri de benzină pentru a înceta controalele inopinate ce perturbau activitatea normală a acesteia, în Brigada 1 Infanterie Motorizată în genere nu a fost efectuat vre-un control nici de Cebotari Vadim *****, nici de alți procurori militari, fapt confirmat prin datele registrului enunțat. Deasemea, potrivit datelor registrului în cauză atît Brigada 1 Infanterie Motorizată, cât și altele unități și instituții militare ale Forțelor Armate, dislocate în zona de nord a republicii au fost permanent și în continuare verificate de către Procuratura militară Bălți, inclusiv de către Cebotari Vadim *****, conform programelor de activitate ale procuraturii, fără vre-o excepție sau protejate, iar la depistarea încălcărilor de lege în activitatea acestora comandanților au fost înaintate acte de reacționare în vederea lichidării lor, inclusiv și comandantului Brigăzii 1 Infanterie Motorizată *****.

-La aceiași concluzie a ajuns și procurorul Frunza-Bargan Ina, care a exercitat urmărirea penală în cauza penală pornită în privința lui Cebotari Vadim *****, reflectând acest fapt direct în procesul-verbal din 17.10.2017 de examinare a documentelor din dosarul fondului arhivistic Procuraturii militare Bălți, parvenite de la Serviciul de Arhivă al Primăriei mun.Bălți (Vol.3, f.d.80-88) și în rechizitoriu.

-Instanța de judecată nu a luat însă în considerație aceste constatări ale procurorului, precum și nu a reacționat la faptul lăsării fără apreciere juridică (fără decizie) de către Procuratura Anticorupție a declarațiilor cu conținut vădit fals, făcute sub jurământ, în privința lui Cebotari Vadim ***** de către ***** în cadrul unei audierii în calitate de martor din 26.05.2017 la

prezenta cauza penală și declarației de autodenunțare a lui ***** (Vol.1, f.d.151) cu conținut analogic fals din 14.07.2017 depuse la Procuratura Anticorupție.

-Copiile autentificate din Programele de activitate ale Procuraturii militare Bălți pentru anii 2014-2015, ce atestă că în perioada menționată de timp procurorii militari periodic au efectuat controale planificate în toate unitățile și instituțiile militare ale Forțelor Armate, dislocate în zona de nord a republicii, inclusiv în Brigada 1 Infanterie Motorizată, conform programelor aprobate, fără vre-o excepție sau protejate.

-Probele enunțate sunt pertinente, concludente și se află în coroborare cu declarațiile inculpatului Cebotari Vadim ***** și alte probe din dosar, cum ar fi:

-declarațiile martorului acuzării ***** și marorului apărării *****, care au confirmat în ședință de judecată că controalele în Brigada 1 Infanterie Motorizată au fost efectuate de procurorii militari periodic, conform unui program stabilit, fără perturbarea activității normale a acestora. Martorul ***** a mai declarat, că careva indicații de la Cebotari Vadim ***** pentru a efectua în brigadă controale nu a primit, toate controalele erau efectuate conform graficului, preponderent de el și procurorul Guțu Ina, iar Cebotari Vadim ***** efectua controale mai rar;

-procesul-verbal nr.6 din 14.07.2016 cu privire la selectarea documentelor propuse pentru eliminare ca nefolosite în Procuratura militară Bălți (Vol.2, f.d.9-29), copia sesizărilor privind încălcările de lege pentru anul 2015 (Vol.2, f.d.31-190), copia generalizărilor, analizelor stării criminalității și legalității în unitățile militare pentru anul 2015 (Vol.2, f.d.191-219), copia generalizărilor, analizelor stării criminalității și legalității în unitățile militare pentru anul 2014 (Vol.3, f.d.1-78), procesul-verbal din 17.10.2017 de examinare a documentelor din dosarul fondului arhivistic Procuraturii militare Bălți, parvenite de la Serviciul de Arhivă al Primăriei mun.Bălți (Vol.3 f.d.80-88), conform cărora s-a constatat, că Procuratura militară Bălți a efectuat controale planificate și neplanificate în perioada anilor 2014-2015, la toate unitățile și instituțiile militare ale Forțelor Armate dislocate în zona de nord a republicii, inclusiv și la unitatea militară Brigada 1 Infanterie Motorizată din тип. Bălți. Unde ca rezultat al controalelor efectuate de către Procuratura militară Bălți au fost întocmite sesizări privind lichidarea încălcărilor stabilite în activitatea unităților militare, inclusiv și cea a Brigăzii 1 Infanterie Motorizată din mun.Bălți pe perioada când se afla sub conducerea lui *****.

-Prin urmare prezența actelor nu redă existența probabilității în acțiunile procurorului-șef al Procuraturii militare Bălți Cebotari Vadim a acțiunilor de protecționism față de activitatea Brigăzii 1 Infanterie Motorizată din mun.Bălți, în perioada aflării sub conducerea lui *****. Astfel, faptul extorcării mijloacelor bănești lunar de către Cebotari Vadim de la ***** pentru a nu efectua controale la unitatea militară este una declarativă, fiind combătută prin materialele examinate ...”.

-Totodată, instanța de judecată neîntemeiat a inclus în sentință documentele și procesele-verbale menționate supra în calitate de probe, care dovedesc vinovăția inculpatului Cebotari Vadim *****. De fapt, ele dovedesc nevinăvătia numitului și în coroborare cu alte probe din dosar confirmă falsul în declarații martorului *****, precum și tentativa eșuată a acestuia de a fabrica al doilea dosar în privința lui Cebotari Vadim ***** privind pretinsa extorcare a mijloacelor bănești lunar pentru a nu efectua controale în Brigada 1 Infanterie Motorizată, așa cum a fost fabricat și primul dosar privind pretinsa pretindere și primire a mijloacelor bănești pentru influențarea procurorilor din cadrul Procuraturii Generale în vederea stabilirii competenței în cauza penală nr.2016048028 în favoarea Procuraturii mun.Bălți, care este bazat doar pe minciunile lui ***** și înregistrările comunicărilor montate;

-Copia autenticată a ordinului Ministrului Apărării nr.01-p din 28.01.2002 privind angajarea lui Cebotari Vadim ***** în serviciul militar prin contract în Armata Națională și detașarea lui la dispoziția Procurorului General, ce atestă că sus-numitul timp de 14 ani era angajat al acestei instituții. Deci, Cebotari Vadim ***** nu avea nici o necesitate de a apela telefonic, a se întâlni și a cere vre-un ajutor din partea lui ***** pentru a se angaja la serviciu în Armata Națională, iar afirmațiile ultimului în acest sens sunt absolut false. Mai ales, ***** nu avea nici o tangență la politica cadrelor din Armata Națională, dânsul singur fiind scos la dispoziția Ministrului Apărării în legătură cu aflarea sub urmărire penală;

-Copia hotărârii Consiliului Superior al Procurorilor nr.12-216/16 din 01.08.2016 privind operarea unor modificări în anexa nr.1 la ordinul Procurorului General interimar nr.588-p din 27.05.2016 prin adăugarea unei funcții de procuror în procuratura în statele Procuraturii mun.Bălți, ce atestă că funcția vacantă de procuror în procuratura enunțată a apărut abea după data de 01.08.2016. Respectiv, inculpatul Cebotari Vadim ***** nici de cum nu putea să cunoască la data de 16.07.2016, când chipurile a avut loc pretinsă întâlnire cu ***** , despre transferul său la Procuratura mun.Bălți, deci nu putea să-i promită acestuia protejarea sa pe dosar în continuare. Documentul enunțat la fel indică la falsul în declarații lui *****.

-Probele enunțate sunt pertinente, concludente și se află în coroborare cu declarațiile inculpatului Cebotari Vadim ***** și alte probe din dosar, cum ar fi:

-declarațiile martorului acuzării ***** , care a confirmat în ședință de judecată, că „Cebotari Vadim ***** era angajat de mult timp al Armatei Naționale. Până la lichidarea procuraturii militare el și Cebotari Vadim ***** nu cunoșteau unde urmau a fi transferați. Ordinul său de transfer la Procuratura r-lui Drochia a fost emis la data de 28.07.2016, iar al lui Cebotari Vadim ***** ordinul de transfer la Procuratura mun.Bălți a fost emis mai târziu, căci la Bălți nu erau locuri vacante”.

-Copia extrasului din fișa de observație nr.10838 din 30.09.2016, ce atestă că în perioada 22-30.09.2016 inculpatul Cebotari Vadim ***** se afla la tratament staționar în Spitalul Clinic Militar Central, fiind externat seara la 30.09.2016;

-Copia certificatului de naștere NA-V 0997123, eliberat la 02.10.2005, ce atestă că fiul inculpatului Cebotari Vadim ***** - ***** s-a născut la ***** , deci la 30.09.2016 familia își sărbătorea ziua sa de naștere.

-Probele enunțate de asemenea sunt pertinente și concludente și se află în coroborare cu declarațiile inculpatului Cebotari Vadim ***** , care a menționat că „La 30.09.2016, seara, după externare din spital a venit direct la pizzerie, situată în centrul orașului, unde îl aștepta deja familia sa pentru a sărbători împreună ziua de naștere a fiului său ***** , a.n.***** , venind acasă târziu în jurul orelor 22.00”. Respectiv, afirmațiile lui ***** privind pretinsă întâlnire cu Cebotari Vadim ***** la data de 30.09.2016 la domiciliul acestuia sunt false, precum și înregistrarea preținsei convorbiri.

-2) Neîncluderea în sentință a tuturor declarațiilor inculpatului Cebotari Vadim ***** și martorilor ***** , ***** , ***** și ***** , ce au o importanță pentru justa soluționarea cauzei și adoptarea unei decizii legale.

-Astfel, prima instanță neîntemeiat nu a inclus în sentință următoarele declarații ale participanților la proces:

-Declarațiile suplimentare ale inculpatului Cebotari Vadim ***** , depuse în ședință de judecată din 06.02.2019, 11.04.2019 și anume: „...Referitor la declarațiile colonelului ***** privind pretinsă influențare de către el și procurorul ***** a martorilor împotriva sa într-un dosar penal, pornit pe faptul delapidării averii străine comise de către subofițerul ***** legate de aceleași

circumstanțe asupra cărora a fost învinuit în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.370 alin.(2) CP al RM, a menționat că sînt absolut inventate și nu corespund adevărului. Nici el, nici procurorul ***** n-a influențat martorii în cauza penală enunțată nici la urmărirea penală și nici în instanța de judecată.

-Atât la depunerea sesizării la Procuratura Anticorupție la data de 18.04.2017, cât și în cadrul audierii în calitate de martor la urmărirea penală la data de 19.04.2017, ***** a menționat, că chipurile recent a constatat că ei ambii presau martorii împotriva sa într-un dosar penal, pornit pe faptul delapidării averii străine comise de către subofițerul *****, aflat la acel moment spre examinare în Judecătoria mun.Bălți, aceasta chipurile și a fost drept temei de adresare peste un timp îndelungat (9 luni) cu plângere la Procuratura Anticorupție. Aceste declarații ale colonelului ***** sînt absolut false. Faptul invocat de ***** este categoric exclus, căci după transmiterea după competență, la data de 27.03.2017, a cauzei penale de învinuire a subofițerul ***** de la Judecătoria militară Chișinău la Judecătoria mun.Bălți (vezi cauza penală nr. 09-01-5280-31.03.2017) ședințele de judecată din 24.04.2017, 23.05.2017, 17.07.2017, 11.08.2017, 04.09.2017 și 05.10.2017 au fost nelucrative, ci doar la data de 08.11.2017 în cadrul ședinței de judecată au fost audiați primii martori, adică cu mult timp mai târziu decât declară *****, fapt ce categoric exclude posibilitatea influențării martorilor de către el sau procurorul *****. Mai ales, că el personal careva atribuții la reprezentarea acuzării de stat în această cauza penală nici nu a avut. La fel și pe cealaltă cauză penală de învinuire a însuși colonelului ***** și complicilor săi, după transmiterea la data de 27.03.2017 a cauzei penale enunțate după competență de la Judecătoria militară Chișinău la Judecătoria mun.Bălți (vezi cauza penală nr.09-01-5281-31.03.2017) prima ședința de judecată a avut loc abia la data de 11.08.2017, adică de asemenea cu mult timp mai tîrziu decît invocă ***** și pe care pînă în prezent nu a fost audiat nici un martor.

-Ulterior, în cadrul audierii în calitate de martor în instanța de judecată la data de 12.06.2018 ***** a schimbat declarațiile sale inițiale, invocând deja că chipurile martorii erau presați de ei mai înainte la urmărirea penală, când au fost chipurile audiați în biroul comandantului brigăzii colonelului ***** în vara anului 2016, ceia ce iarăși nu corespunde adevărului, căci în primul rînd nu se referă la niște fapte recente, cum declara inițial *****, iar în a doilea rînd toți martorii au fost audiați de ei într-un birou de serviciu, situat la etajul II al Statului major al brigăzii sau în sala de conferință, puse la dispoziția procurorilor de către comandamentul militar pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală necesare. În biroul comandantului brigăzii colonelului ***** nu a fost audiat nici un martor, fapt confirmat în instanța de judecată de ultimul și de martorul acuzării *****. Mai mult ca atît, la întrebarea lui adresată colonelului ***** de a numi persoanele concrete din matroni, care chipurile au fost presați de ei, acesta nu a putut da nici un nume, ceia ce evident indică la falsul declarațiilor lui.

-În acest context a atras atenția onoratei instanțe, că pînă în prezent colonelul ***** nu a sesizat nici un organ de urmărire penală privind pretinsa influențare a martorilor împotriva sa de către el și procurorul ***** și nici nu a invocat acest fapt în cadrul examinării cauzei penale în privința sa în instanța de judecată, ci a sesizat la data de 18.04.2017 Procuratura Anticorupție cu totul la alt subiect privitor la pretinsa fapta de corupere din anul 2016 admisă chipurie în privința lui. Prin această metodă ***** dorește să motiveze cumva adresarea sa peste un termen îndelungat la organul de urmărire penală privind pretinsa fapta de corupere și să mușamalizeze fabricarea cauzei penale în privința sa.

-Despre fabricarea cauzei penale în privința sa vorbește și intenția colonelului ***** de a instiga pe fostul său subaltern ***** să depună declarații false în interesele lui organului de urmărire

penală și instanței de judecată, precum că chipurile primea bani de la primul și mă alimenta cu benzină. Așa dar, la data de 08.09.2017, când se afla sub urmărirea penală pornită de Procuratura Anticorupție în baza art.326 alin.(1) CP al RM, a fost informat că ***** l-a contactat de pe un telefon ascuns pe fostul său subaltern ***** și i-a solicitat să depună declarații false privind preinsa alimentarea sa cu benzină, ceea ce în realitate nu a avut loc. La data de 19.09.2017 ***** în mod repetat l-a telefonat pe ***** pe care iarăși insiga împreună cu apărătorul său să depună declarații false în calitate de martor împotriva sa privind pretinsa alimentarea cu benzină din banii personali ai primului, însă ultimul i-a refuzat, informând totodată pe el despre intențiile meschine ale ***** de a fabrica o cauza penală în privința sa. în timpul discuției cu ***** i-a sugerat acestuia în caz dacă în continuare va fi deranjat și influențat de ***** pe întrebarea dată să înregistreze discuția purtată cu el la dictofon, după care ***** nu l-a mai deranjat. Colonelul ***** este dirijgat de niște persoane terțe să-l învinuiască neîntemeiat în ceea ce n-am comis.

-Totodată, din declarațiile martorilor ***** și ***** rezultă, că pentru a se eschiva de răspunerea penală pentru fapta prejudiciabilă comisă ***** cu complicități săi activ influența mai mulți martori în vederea schimbării declarațiilor lor inițiale date la urmărirea penală în cauza penală de învinuire a acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.370 alin. (2) CP al RM, fapt care urmează a fi examinat de către organul de urmărire penală prin prisma art.274 Cod de procedură penală și servi drept temei pentru schimbarea măsurii preventive aplicate în privința acestuia, pentru evitarea influenței negative asupra martorilor...

-Declarațiile martorului ***** depuse în ședința de judecată din 19.06.2018 „...cîteva acțiuni au fost făcute în cabinetul separat în care nu avea acces nimeni, martorii erau pe loc..., ...procuratura militară nu avea deja cabinete..., ...nu a fost nici o influențare asupra martorilor din partea noastră..., ...toate cererile înaintate în judecată le examinează instanța, poziția acuzatorului este o părere..., ...la 30.09.2016 nu știa că va fi acuzatorul de stat pe cauza penală lui ***** , ordonanța Adjunctului Procurorului General a fost emisă mai tîrziu...”.

-Declarațiile martorului ***** depuse în ședința de judecată din 06.02.2019 „...dînsul a refuzat categoric să facă declarații, care l-a rugat să facă ***** , deoarece nu a fost așa ceva, sînt niște minciuni..., ...***** i-a mai spus să se întîlnească cu avocatul lui ca acesta să-l convingă să spună minciuni în judecată..., ...Cebotari Vadim i-a spus că dacă îl mai telefona ***** sau să-l cheme avocatul lui, să înregistreze discuția...”.

-Declarațiile martorului ***** depuse în ședința de judecată din 06.02.2019 „...nu a auzit de la alți comandanți despre terorizarea cu controale a unității..., ...de careva alimentari aude prima dată, limită de benzină în unitate era 30 de litri pe lună..., ...plîngerii despre influențarea martorilor să facă declarații false nu a fost așa ceva..., ...totodată au fost plîngerii din partea comandantului companiei ***** , că îi suna Zara (complice lui *****) și îi amenința..., ...dacă erau abateri și venea control în unitate, era o clasă la primul etaj pentru audieri, în biroul comandantului nu au fost audieri sau interogări, pentru aceasta era clasa de conferință...”.

-Declarațiile martorului Coiuhari Andrei depuse în ședința de judecată din 11.04.2019 „...domnii în cauză spuneau că au cunoscuți în procuratura civilă și nu va face să-i ajută pe dosar..., ...cunoaște că unii din martori pe dosar (***** , ***** și alții) au fost sunați și amenințați de Zara (complice lui *****) ca să-și schimbe depoziții..., ...și el însuși a fost deranjat cu așa momente depre ce a spus avocatului său...”.

-3) Concluzia neîntemeiată a instanței de judecată despre vinovăția inculpatului, făcută în baza unor probe selective ale acuzării.

-Concluzia instanței de judecată despre vinovăția inculpatului Cebotari Vadim ***** în comiterea infracțiunii incriminate (trafic de influență) de fapt neîntemeiat se bazează doar pe

două probe acuzării: declarațiile false unui martor protejat de organul de urmărire penală *****, care concomitent are statut de inculpat în comiterea patru fapte infracționale, inclusiv grave și rezultatele măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 25.05.2017, care au fost inscinate și montate de ***** sau de alte persoane terțe cointeresate în fabricarea cauzei penale în privința inculpatului Cebotari Vadim *****, adică fără o analiză amplă a tuturor probelor acuzării și apărării din punct de vedere a pertinentei, concludenței, utilității lor, iar toate probe în ansamblu din punct de vedere a coroborării lor. La fel, instanța de judecată greșit a ajuns la concluzie despre lipsa careva temei de a nu crede declarațiilor martorului *****, relatate sub jurământ (art.art.312-313 CP al RM).

-Analiza obiectivă a declarațiilor martorului ***** fixate în sentință demonstrează, că ele deferă esențial de cele depuse anterior la urmărirea penală, iar uneori sunt chiar contradictorii sau instabile. Astfel, potrivit declarațiilor lui *****, date sub jurământ în instanța de judecată, fixate în procesul-verbal de audiere a martorului din 12.06.2018 și reflectate în sentință „La data de 22.06.2016 în privința sa a fost pornită urmărirea penală în baza art.370 alin.(2) Cod penal, exercitarea urmăririi penale fiind efectuată de către procurorul *****. Ulterior, la 16.06.2016

el s-a întâlnit cu Cebotari Vadim în parcul orașenesc și i-a cerut să-l ajute referitor la cauza penală aflată în gestiunea procurorului *****”, rezultă că pretinsă întâlnire a avut loc cu 8 zile înainte de a fi pornită urmărirea penală, ceia ce este non-sens. În continuare, ***** a relatat, că „După aceasta el s-a mai întâlnit cu Cebotari Vadim în parc la data de 23.06.2016”, deși în audierea, făcută sub jurământ, la urmărirea penală la 19.04.2017, în ordonanță de punere sub învinuire și în sentință figurează că pretinsele întâlniri ar fi avut loc la 16.07.2016 și 23.07.2016, deci cu o luna mai târziu decât cele relatate de martorul ***** în ședința de judecată. Aici nu poate fi vorba de o omisiune admisă de către instanța de judecată la redactarea sentinței, căci aceste date sunt fixate în procesul-verbal de audiere a martorului în ședința de judecată din 12.06.2018, conform declarațiilor depuse de către ***** în ședința de judecată.

-Se atestă existența și altor contradicții în declarațiile martorului ***** date sub jurământ la urmărirea penală și în instanța de judecată. Astfel, la 19.04.2017 audiat la urmărirea penală ***** a menționat, că „La 16.07.2016 Cebotari Vadim i-a comunicat că Procuratura militară Bălți va fi lichidată și el va fi transferat la Procuratura mun.Bălți și nu cunoaște unde va fi repartizată cauza penală de învinuirea sa”, iar în ședința de judecată din 12.06.2018 ***** a declarat deja contrariu, că „La 16.06.2016 Cebotari Vadim i-a spus că nu cunoaște dacă va fi transferat în Procuratura mun.Bălți”, fapt reflectat în procesul-verbal de audiere a martorului și în sentință, ceia ce confirmă declarațiile inculpatului Cebotari Vadim ***** precum, că „nicidecum nu a putut să-l comunice și să-l promite lui ***** ceia ce încă nu se știa la acel moment, referindu-se la transferul lui la Procuratura mun.Bălți, despre ce a aflat abia la 01.08.2016, după ce în statele Procuraturii mun.Bălți a fost operate unele modificări prin adăugarea unei funcții vacante”, care sunt în coroborare cu alte probe documentale, prezentate instanței de judecată, însă lăsate fără atenție cuvenită.

-Declarațiile inițiale false ale martorului ***** date la urmărirea penală au fost neîntemeiat incluse în ordonanța de punere sub învinuire din 15.09.2017 și în sentință „...unde urma să fie numit prin transfer în calitate de procuror ..., ...deținând deja ca urmare a transferului funcția de procuror în Procuratura mun.Bălți...” pentru a crea o impresie, că inculpatul Cebotari Vadim ***** din start a acționat cu intenția unică de a proteja pe ***** și în continuare.

-Alte contradicții constă în aceea, că la urmărirea penală martorul ***** a menționat că, „Tot la acea întâlnire a abordat problema cu procurorul *****, ce repetat a refuzat cererea avocatului de numire a expertizei. La care procurorul Cebotari Vadim a spus că va interveni față de procurorul

***** Oles ca să accepte cererile cu privire la expertiză în cadrul judecării cauzei în instanța, iar pentru aceasta va fi necesar iarăși de mulțumit.” La întrebarea acuzatorului de stat în instanța de judecată martorul ***** a menționat deja, că „la fel banii au fost transmiși pentru ca Cebotari Vadim să discute cu procurorul ***** să accepte cererile sale ca dosarul să fie transmis spre examinare la Judecătoria Bălți.” -Adică la urmărirea penală martorul ***** a invocat doar pretinderea mijloacelor bănești de la el din partea lui Cebotari Vadim *****, iar în instanța de judecată deja a invocat faptul transmiterii banilor pentru influențarea acuzatorului de stat *****, ceia ce nu se regăsește nici în învinuirea înaintată inculpatului Cebotari Vadim *****. Alt moment important de necorcondanță în depoziții, la care nu a atras atenția instanța de judecată la adoptarea deciziei pe caz, este acel, că inițial martorul ***** a invocat pretinsa influențare a inculpatului Cebotari Vadim ***** asupra acuzatorului de stat ***** pentru acceptarea cererilor cu privire la expertiză în cadrul judecării cauzei în instanța, iar ulterior a invocat deja necesitatea acceptării cererilor de către ***** ca dosarul să fie transmis spre examinare la Judecătoria Bălți, adică la îndeplinirea cu totul altor acțiuni de cât cele reflertate în ordonanță de punere sub învinuire și în sentință.

-Ultimele declarații ale martorului ***** sunt ablosut absurde, deoarece la data de 30.09.2016, când chipurile a avut loc pretinsă întâlnire între Cebotari Vadim ***** și *****, nici nu putea fi vorba de transmiterea dosarului în privința ultimului spre examinare la Judecătoria Bălți, deoarece cauza penală enunțată doar recent a parvenit la Judecătoria militară Chișinău, care era unica instanța de judecată competentă la acel moment de examinare a cauzelor penale în privința subiecților speciali, inclusiv militarilor, și care a activat pînă la data de 01.04.2017, deci nici de cum nu putea fi transmisă spre examinare la Judecătoria Bălți, cum declară martorul *****.

-Contradictorii sunt declarațiile martorului ***** date în instanța de judecată, unde inițial el a declarat, că „La data de 16.06.2016 el l-a rugat pe inculpat ca dosarul să fie cercetat obiectiv, că orice cerere depusă din partea sa este respinsă de procuror ***** în cadrul urmăririi penale..., ...După aceasta el s-a întâlnit cu Cebotari Vadim la data de 23.06.2016 acesta i-a promis atunci că întrebările vor fi rezolvate și că el va discuta cu procurorul ***** și cauza va fi examinată obiectiv, după ce s-au despărțit”. La întrebările acuzatorului de stat martorul ***** a dat însă cu totul alte declarații menționînd, că „suma de 500 dolari a tansmis-o lui Cebotari Vadim pentru că dosarul să fie repartizat la Procuratura mun.Bălți și să rămână la el în gestiune și să fie cercetat obiectiv”. Adică inițial martorul ***** a indicat că dosarul să fie cercetat obiectiv de procurorul *****, iar ulterior deja afirmă că dosarul chipurile urma să rămînă în gestiunea lui Cebotari Vadim ***** și să fie cercetat obiectiv.

-Ambele aceste versiuni ale martorului ***** sunt false, căci în primul rînd la acel moment nu se știa încă despre transferul lui Cebotari Vadim ***** la Procuratura mun.Bălți, iar în al doilea rînd repartizarea cauzelor penale în procuratura teritorială enunțată, ca și în orice altă procuratură, se efectuează în exclusivitate de către procurorul-șef sau adjuncții lui, care sunt independenți în exercitarea atribuțiilor sale de serviciu, fapt ce categoric exclude posibilitatea influențării lor de către Cebotari Vadim *****. Drept dovadă în acest sens poate servi copia scrisorii nr.7-48d/16-699 din 29.07.2016 de expediere a cauzei penale nr.2016048028 în 3 volume în adresa Procuraturii mun.Bălți pe care este aplicată rezoluția procurorului-șef al acestei procuraturi din 03.08.2016 „d.I.Guțu exercitați urmărirea penală pe acest dosar penal” (Vol.1, f.d.133).

-Declarații contradictorice, sub jurământ, a depus martorul ***** în ședința de judecată din 12.06.2018 declarînd inițial, că „Cebotari Vadim ***** a mai pretins chipurile la 30.09.2016 mijloacele bănești pentru el însuși în scopul de a influența acuzatorul de stat *****”, pe când

ulterior în ședința de judecată din 23.10.2019 a schimbat declarațiile sale anterioare, puse la baza învinuirii înaintate lui Cebotari Vadim *****, menționând deja, că „mijloacele bănești chipurile au fost destinate pentru acuzatorul de stat ***** Oles. ci nu personal pentru Cebotari Vadim *****”. Totodată, martorul ***** nu a putut explica clar instanței de judecată faptul depunerii unor declarații contradictorii în același proces penal, menționând doar că întrebare de concretizare a poziției sale la acest subiect, adresată lui de partea apărării, este una provocatoare, ceia ce de parte nu este adevărat și vorbește despre intenția lui ***** de a repara și motiva cumva o gafă comisă. În realitate întrebarea adresată lui ***** era una neașteptată și incomodă, la care nu era pregătit un răspuns din timp, fapt ce impunea pe numitul să improvizeze pe loc, să schimbe temă și să evite răspunsul concret și nedorit, ceia ce evident indică la fabricarea cauzei penale în privința lui Cebotari Vadim *****.

-La delibirarea sentinței instanța de judecată nu a luat în considerație declarațiile martorului *****, date sub jurământ, care a demască falsul în declarații lui *****, menționând în ședința de judecată din 11.04.2019, că „în primăvară anului 2016, fiind chemat la procuratura militară, avocatul lui *****-Roșca, i-a spus să nu dea declarații, deoarece procuratura militară va fi lichidată și dosarul va fi transmis la Procuratura mun.Bălți, fapt despre care cunoștea și *****, care era prezent și el. Domnii în cauză spuneau că au cunoscuți în procuratura civilă și nu va face să-i ajută pe dosar”. Deci, evinent este faptul, că nu exista nici o necesitate din partea lui ***** să apeleze suplimentar la cineva, inclusiv și la inculpatul Cebotari Vadim *****, pentru a rezolva întrebarea privind transmiterea cauzei penale nr.2016048028 după competență la Procuratura mun.Bălți și mai ales a remunera pe cineva cumva pentru ceia ce urma să fie făcut și s-a făcut în mod automat, conform principiului teritorialității.

-Astfel, versiunea înaintată de ***** este una nereușită. Deși numitul nu a vrut să recunoască acest fapt în instanța de judecată, nu sânt careva temei de a nu crede declarațiilor martorului *****, făcute sub jurământ, mai ales că ***** nu a putut explica clar instanței de judecată, care ar fi interesul și motivul de a da declarații false în privința lui de către martorul *****.

-Instanța de judecată nu a luat în considerație și alte declarații false și acțiuni ilegale ale martorului *****, făcute pe parcursul urmăririi penale în privința inculpatului Cebotari Vadim ***** cum ar fi:

-declarații false privind pretinsă extorcare de la ***** în anii 2014-2015 de către inculpatul Cebotari Vadim ***** a mijloacelor bănești lunar pentru a nu efectua controale în unitatea militară, condusă de *****, făcute de acesta cu scopul de a fabrica al doilea dosar penal în privința inculpatului Cebotari Vadim *****, fapt confirmat în instanța de judecată prin întregul complex de probe, inclusiv prin probele acuzării;

-acțiuni de instigare nereușită și influențare de către ***** a martorului ***** la darea unor declarații false în cauza penală în privința inculpatului Cebotari Vadim ***** privind pretinsa primire a banilor de la ***** și alimentarea lunară cu benzină a automobilului personal al inculpatului, fapt confirmat în instanța de judecată de către martorul *****, care a refuzat categoric să facă acest lucru, temându-se de răspunderea penală pentru darea unor declarații false și participarea la fabricarea unei cauze penale în privința lui Cebotari Vadim *****, precum și de martorul ocular *****;

-declarațiile false privind pretință influențare a martorilor cauza penală nr.2016048028 de către procurorii Cebotari Vadim și ***** ca temei de adresare a lui ***** cu plângere la Procuratura Anticorupție peste un termen îndelungat și cu totul la alt subiect;

-blocarea pe câteva minute a martorului ***** în ședința de judecată din 12.06.2018 și imposibilitatea acestuia de a da un răspuns clar și explicit la o întrebare simplă, dar neașteptată

(la care nu era pregătit și instruit din timp): „...De unde inculpatul Cebotari Vadim ***** cunoștea numelele lui de telefon ascunde, pe care el ulterior li-a distrus, ca să-l contacteze telefonic și să solicite o întâlnire cu el în parcul orășenesc din mun.Bălți la 16.07.2016?...”.

-Analizând cele expuse, evident este faptul, că la cauza penală în privința inculpatului Cebotari Vadim ***** există o mulțime de dubii privitor la veridicitatea declarațiilor contradictorii, instabile, iar uneori lipsite de logică ale martorului ***** , motiv din care instanța de judecată neîntemeiat le-a pus la baza sentinței de condamnare. Tootodată, reieșind din intențiile lui ***** și a persoanelor terțe cointeresate ce stau în spatele lui și dirijînd acțiunile acestuia, urmăresc scopul final de fabricare a cauzei penale în privința inculpatului Cebotari Vadim ***** nu se exclude faptul montării înregistrărilor convorbirilor și imaginilor a întâlnirii între ***** și inculpatul Cebotari Vadim ***** din 25.05.2017. Mai ales, că înregistrările în cauză au fost ridicate de la ***** , doar a doua zi la 26.05.2017 seară la ora 18.00, deci exista sufficient timp pentru montarea lor. La montarea lor indică și acel fapt, că dacă cele înregistrate și anume, că „Cebotari Vadim s-a apropiat de ***** , însă el a refuzat categoric” să fi fost adevărat, atunci acest fapt urma să fie confirmat de martorul acușării ***** , însă ultimul cert a declarat atît la urmărirea penală, cît și în ședința de judecată, că „Cebotari Vadim nu l-a rugat nimic pe cauza respectivă”.

-Instanța de judecată nu a luat în considerație că, atît exercitarea urmării penale cît și reprezentarea acușării de stat în cauza penală de învinuire a lui Cebotari Vadim ***** a fost unilaterală și neobiectivă, bazată pe protejarea martorului ***** , ce se manifestă prin lăsarea fără reacție și decizie a mai multor acțiunilor ilegale comise de către acesta cum ar fi: neaprecierea juridică a declarațiilor false lui ***** privind pretinsa extorcare de către mine de la el a mijloacelor bănești în anul 2014, instigarea nereușită și influențarea martorilor la darea declarațiilor false în cauza penală nr.2016048028 și în cauza penală de învinuirea lui Cebotari Vadim ***** (*****), neaprecierea juridică a acțiunilor lui ***** de pretinsa coruperea activă comisă în luna iulie 2016 față de mine și etc., fapt ce direct contravine prevederilor art.art.19, 254 CPP al RM.

-Totodată, potrivit prevederilor art.101 alin.(5) CPP al RM „...Hotărârea de condamnare nu se poate întemeia, în măsura determinantă, pe declarațiile martorului protejat sau pe probe obținute în urma măsurilor speciale de investigații iar la prezenta cauză penală în afară de declarațiile false a martorului protejat ***** și probele obținute în urma măsurilor speciale de investigații, care sunt nule, alte dovezi nu există, fapt ce urma a fi luat în considerație la deliberarea sentinței de către instanța de judecată.

-4) Nulitarea probelor acușării, acumulate cu încălcări grave ale legislației în vigoare, ce neîntemeiat au fost puse la baza sentinței de condamnare:

-Instanța de judecată neîntemeiat a admis în calitate de probă și a pus la baza sentinței de condamnare înregistrările audio a pretinselor convorbiri dintre ***** și Cebotari Vadim, avute chipurile la 30.09.2016, proveniența și veridicitatea cărora este una dubioasă, ele fiind montate de ***** sau alte persoane terțe cointeresate, deoarece potrivit prevederilor art.94 CPP al RM orice probă obținută prin metode ilegale nu poate fi pusă la baza sentinței sau altor hotărîri judecătorești și urmează a fi exclusă de către instanța de judecată din dosar.

-De asemenea, de către instanța de judecată neîntemeiat au fost admise în calitate de probe și puse la baza sentinței de condamnare următoarele probe acușării: procesul-verbal de audiere a martorului ***** din 19.04.2017 (Vol.1 f.d.23-26), cererea de anexare a copiilor documentelor prezentate de ***** din 19.04.2017 (Vol.1, f.d.34), procesul-verbal de cercetare a CD de model „Omega”, și anexă (stenogramă) la procesul-verbal enunțat din 19.04.2017 (Vol.1, f.d.13-22),

care au fost acumulate cu încălcări grave ale legislației în vigoare și anume a prevederilor art.531 alin.(2) lit.g) CPP al RM, care expres stipulează că „Procurorul ierarhic superior asigură repartizarea către procurori a sesizărilor pentru examinare sau a cauzelor penale pentru exercitare, ori, după caz, pentru conducerea urmăririi penale...” precum și prevederilor pct.pct.17, 20 din Instrucțiunile privind modul de primire, înregistrare, evidență și examinare a sesizărilor și altor informații despre infracțiuni, aprobate prin Ordinul Interdepartamental nr.121/254/286-0/95 din 18.07.2018 al Procurorului General, Ministrului afacerilor interne, Directorului General al Serviciului Vamal, Directorului Centrului pentru Combaterea Crimelor Economice și Corupției, care prevăd că „...După înregistrare, sesizările imediat sînt raportate conducătorul OUP sau adjunctul acestuia, care organizează ordinea soluționării lor, stabilind prin rezoluție o persoană responsabilă și termenul rezonabil de examinare a sesizării, în dependență de complexitatea cazului... În cauza penală de învinuire a lui Cebotari Vadim ***** lipsește astfel de rezoluție a Procurorului anticorupție, a adjunctilor lui sau a altui procuror ierarhic superior privind împuternicirea procurorului în Procuratura Anticorupție Frunza-Bargan Ina de a examina sesizare, în cazul de față procesul-verbal de primire a plîngerii de la ***** din 18.04.2017 (Vol.1, f.d. 10-12), respectiv toate acțiunile procesuale efectuate de către acest procuror pînă la începerea urmăririi penale sunt nule.

-Mai mult ca atît, instanța de judecată nu a luat în considerație că, acțiunile procesuale enunțate de audiere a martorului ***** din 19.04.2017 (Vol.1, f.d.23-26) și de cercetare a CD de model „Omega” cu anexă (stenogramă) la procesul-verbal enunțat din 19.04.2017 (Vol.1, f.d.13-22) au fost efectuate de procurorul Frunza-Bargan Ina concomitent în același timp, prima în intervalul orelor 09.30-10.15 min., iar cea a doua în intervalul orelor 09.45-14.00 min., fapt ce reprezintă o încălcare flagrantă a normelor procesual penale, care stipulează că fiecare acțiune procesuală se efectuează în mod separat. La fel, contrar prevederilor art.260 alin.(5) CPP al RM procesului-verbal de audiere a martorului ***** nu a fost semnat de procurorul Frunza-Bargan Ina pe fiecare pagină, ci doar pe ultima. La deliberarea sentinței de instanța de judecată nu s-a luat în calcul că, acestea încălcări grave ale legislației în vigoare au o influență negativă și asupra pertinentei altor probe ale acușării ce izvorăsc din cererea de anexare a copiilor documentelor prezentate de ***** din 19.04.2017 (Vol.1, f.d.34) și procesul-verbal de cercetare a CD de model „Omega” și anexă (stenogramă) la procesul-verbal enunțat din 19.04.2017 (Vol.1, f.d.13-22), cum ar fi: procesul-verbal de examinare a documentelor prezentate de către ***** din 03.05.2017 (Vol.1, f.d.35-134), ordonanța de recunoaștere a actelor examinate conform procesului-verbal de examinare din 03.05.2017 în calitate de mijloc de probe (Vol.1, f.d.135), ordonanța de recunoaștere în calitate de mijloc material de probă din 26.04.2017 a informației de pe suportul digital de model „Omega”, pe care chipurile au fost înregistrate pretinsele convorbiri dintre ***** și Cebotari Vadim ***** , precum și însuși suportul digital de model „Omega” (Vol.1, f.d.212).

-Totodată, instanța de judecată nu a luat în considerație că, procesul-verbal de examinare a documentelor prezentate de către ***** din 03.05.2017 (Vol.1, f.d.35-134) a fost întocmit în cauza penală nr.2017978245 din 25.04.2017, care nici nu există și că acest proces-verbal de examinare conține devieri esențiale de la documentele real prezentate de către ***** Procuraturii anticorupție la 19.04.2017. Astfel, potrivit cererii de anexare a copiilor documentelor, care a fost scrisă personal de ***** din 19.04.2017 (Vol.1, f.d.34) acesta a prezentat procurorului Frunza-Bargan Ina: 1) copia rechizitoriului la cauza penală nr.2016048028 pe 95 file, 2) copia ordonanței de stabilire a competenței la cauza penală nr.2016048028, semnată la 28.07.2016 de Procurorul General interimar Eduard Harunjen pe 1 filă, 3) copia ordonanței de stabilire a

grupului pentru efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr.2016048028 din 03.08.2016 pe 1 filă. Totodată, conform procesul-verbal de examinare a documentelor prezentate de către ***** din 03.05.2017 (Vol.1 f.d.35-134) procurorul Frunza-Bargan Ina a examinat și a anexat la procesul-verbal enunțat: 1) copia rechizitoriului la cauza penală nr.2016048028 însă deja pe 91 file, 2) copia ordonanței de stabilire a competenței la cauza penală nr.2016048028, semnată la 28.07.2016 de Procurorul General interimar Eduard Harunjen însă deja pe 2 file, 3) copia ordonanței de stabilire a grupului pentru efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr.2016048028 însă deja din 23.08.2016 pe 1 filă și 4) într-un mod miraculos a examinat și a anexat copia scrisorii de transmitere a cauzei penale nr.2016048028 Procuraturii mun.Bălți din 29.07.2016, care nici nu a fost prezentată de *****. În rezultat, prin ordonanța din 03.05.2017 a procurorul Frunza-Bargan Ina documentele enunțate neîntemeiat au fost recunoscute în calitate de mijloace de probă (Vol.1, f.d.135), ulterior fiind neîntemeiat puse și în baza sentinței de condamnare.

-O altă încălcare procesual-penală gravă, ce se răsfrânge negativ asupra probatoriului acumulat de partea acuzării și nu a fost luată în considerație de către instanța de judecată la deliberarea sentinței, este aceea că contrar prevederilor art.306 CPP al RM încheierea judecătorului de instrucție pe lângă Judecătoria Chișinău, oficiul Buiucani, Niculcea Andrei din 16.05.2017 privind dispunerea amânării aducerii la cunoștință a ordonanței de bănuț, anexată la cauza penală nr.2017978145 în genere nu este semnată de judecătorul de instrucție enunțat, respectiv nu are nici o valoare și nu produce careva efecte juridice (Vol.3 f.d.154-155). Mai mult ca atât, la cauza penală nici nu există mandatul judiciar în acest sens, care probabil nici nu a fost emis. Respectiv, celelalte încheieri emise ulterior de judecătorii de instrucție în cauza penală de învinuirea a lui Cebotari Vadim, precum și toate acțiunile procesuale efectuate de grupul de urmărire penală după 16.05.2017 (măsurile speciale de investigații, rezultatele lor, mijloace materiale de probă obținute, corpuri delictate recunoscute și anexate la cauza penală, învinuirea înaintată lui Cebotari Vadim *****) sunt lovite de nulitate și urmau a fi excluse de către instanța de judecată din dosar.

-La fel instanța de judecată nu a luat în considerație la adoptarea deciziei pe caz, că atât în demersul privind prelungirea termenului menținerii în calitate de bănuț în privința mea întocmit de către Procurorul șef al Procuraturii anticorupție Morari Viorel din 07.08.2017 (Vol.1 f.d.188-189), cât și în ordonanța de prelungire a termenului de menținere în calitate de bănuț emisă în acest sens de către procurorul Frunza-Bargan Ina, aprobată de Procurorul General interimar Eduard Harunjen la 07.08.2017 (Vol.1, f.d. 190-191), ,, ... se atestă lipsa la moment a unor probe concludente și suficiente pentru înaintarea învinuirii, iar înaintarea acesteia va constitui încălcarea art.281 Cod de Procedură penală.

-Deci, persoanele nominalizate însuși constată lipsa unor probe concludente și suficiente la data de 07.08.2017, deși conform materialelor cauzei penale pînă la înaintarea mie a învinuirii la data de 15.09.2017 au fost efectuate doar două acțiuni procesuale, care în mod miraculos au devenit destule pentru înaintarea învinuirii lui Cebotari Vadim ***** și anume, audierea martorului ***** la 08.09.2017 (Vol.1, f.d.213-215), care nu a depus careva declarații în demonstrarea vinovăției inculpatului și întocmirea procesul-verbal privind consemnarea rezultatelor măsurii speciale de investigații din 05.09.2017 (Vol.1, f.d.194-204), cu emitere ordonanței de recunoaștere a pertinentei acestei măsurii speciale de investigație (Vol.1, f.d. 193).

-Însăși ordonanța de începere a urmăririi penale în privința lui Cebotari Vadim ***** în cauza penală nr.2017978145, emisă la 25.04.2017, de către Procurorul General Harunjen Eduard este afectată de un viciu fundamental, care condiționează ilegalitatea ei. Astfel, decizia în cauză a fost

adoptată fără reținerea de către Procurorul General în procedura sa nemijlocită a materialelor procesului penal nr.1-152pr/17 din 18.04.2017, aflat în gestiunea Procuraturii Anticorupție, cum este stipulat în art.531 alin.(2) lit.h) CPP al RM, cu emiterea unei ordonanței motivate de procuror-șef. La fel în cauza penală nr.2017978145 lipsește vreun raport sau demers înaintat Procurorului General de către Procurorul-șef al Procuraturii Anticorupție Viorel Morari privind transmiterea sus- numitului materialelor procesului penal nr.1-152pr/17 din 18.04.2017 pentru eventuală examinare și adoptare a unei decizii în ordinea art.274 CPP al RM în privința mea, ținând cont de faptul că potrivit prevederilor Legii nr.3 din 25.02.2016 „cu privire la Procuratura” urmărirea penală în privința unui procuror poate fi începută, doar de către Procurorul General.

-Deci, este inadmisibil ca procuror (inclusiv Procurorul General) sau ofițer de urmărire penală să dispună începerea urmăririi penale pe baza materialelor, care procedural nici nu se află în procedura acestora, ci a altui organ de urmărire penală, în cazul din speță în gestiunea Procuraturii Anticorupție. Reieșind din cele expuse, toate acțiunile de urmărire penală efectuate după începerea urmăririi penale în cauza penală nr.2017978145 sunt lovite de nulitate.

-Astfel, instanța de judecată neîntemeiat a pus la baza sentinței de condamnare probele acuzării, care sunt lovite de nulitate, din motivele menționate supra, neexpunându-se în genere în sentință asupra argumenelor inculpatului Cebotari Vadim ***** invocate în acest sens în timpul luării ultimului cuvând.

-5) Învinuirea neclară, abstractă și neîntemeiată. Conform prevederilor art.281 alin.(2) CPP al RM o ordonanță de punere sub învinuire trebuie să fie clară, certă, cu indicarea modului de săvârșire a infracțiunii, caracterul vinei, semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei și etc. Instanța de judecată nu a luat însă în considerație la deliberarea sentinței, că învinuirea înaintată lui Cebotari Vadim ***** este una neclară, abstractă și neîntemeiată, formulată în exclusivitate în baza unor declarații false, contradictorii și lipsite de logică ale martorului *****.

-În cadrul cercetării judecătorești nu au fost stabilite careva probe obiective (martori oculari, reținere în flagrant, înregistrări și etc.), care ar confirma cu certitudine fondul învinuirii și că, anume la 16.07.2016, 23.07.2016 și 30.09.2016 au avut loc pretinsele comunicări telefonice și întâlniri între ***** și Cebotari Vadim, ci nu în alte zile, sau că întâlnirile în cauză în realitate au avut loc în parcul orașenesc din mun.Bălți, ci nu în alt loc și în alte circumstanțe, iar dacă ele a avut loc, care era obiectul real al discuțiilor purtate, au fost sau nu pretinși și primiți real careva remunerări ilicite necuvenite, pentru ce anume și pentru cine anume? Adică, nu au fost stabilite cu certitudine locul și timpul concret al comiterii infracțiunii, elementele obligatorii ale oricărei infracțiuni.

-Așa dar, în învinuire și în sentință neîntemeiat se indică, că la data de 16.07.2016 procurorul Cebotari Vadim ***** , în timp ce exercita interimatul funcției de procuror militar Bălți, aflându-se în parcul orașenesc din mun.Bălți, susținând că are influență asupra procurorilor din cadrul Procuraturii Generale pentru a-i determina în vederea stabilirii competenței de exercitare a urmăririi penale în cauza penală nr.2016048028 Procuraturii mun.Bălți, unde urma să fie numit prin transfer în calitate de procuror, a pretins mijloace bănești în sumă de 1000 dolari SUA, de la cet.***** , care era învinuit în cauza numită, iar ulterior la 23.07.2016, aflându-se în parcul orașenesc din mun.Bălți, a primit mijloace bănești în sumă de 500 dolari SUA, de la ***** , restul urmând a fi transmise după stabilirea competenței. În rezultatul cercetării probelor în instanța de judecată cert s-a constatat că la 16.07.2016 procurorul Cebotari Vadim ***** nu a cunoscut faptul dacă va fi transferat la Procuratura mun.Bălți, deci nu putea da nici o asigurare în acest sens lui ***** , fapt confirmat prin declarațiile martorilor ***** , ***** și alte probe materiale prezentate de apărare, de aceea afirmațiile din ordonanța de punere sub învinuire sunt

neîntemeiate, abstracte și declarative. Respectiv, în acțiunile lui Cebotari Vadim ***** lipsește latura obiectivă a infracțiunii de trafic de influență.

-La fel, absolut neîntemeiat se indică în învinuire și în sentință, că la data de 30.09.2016 procurorul Cebotari Vadim, deținând deja ca urmare a transferului funcția de procuror în Procuratura mun.Bălți, discutând cu *****, a mai pretins mijloace bănești în scopul de a influența acuzatorul de stat, procurorul din Procuratura r-lui Drochia *****, care anterior a activat în cadrul Procuraturii militare Bălți și a exercitat urmărirea penală în cauza nr.2016048028, în vederea admiterii și examinării în cadrul ședinței de judecată a cererii înaintate de ***** privind dispunerea expertizei în cadrul procesului penal în care ultimul era acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.370 alin.(2) Cod penal, totodată, pentru a facilita și a lua o atitudine loială în ședințele de judecată față de inculpatul *****.

-Acest capăt de învinuire contravine prevederilor legislației procesual-penale în vigoare - art.53 alin.(1) pct.2) și art.364 CPP al RM, care stipulează că „... admiterea și examinarea cererilor sau demersurilor înaintate de către părți în ședință de judecată ține de competența exclusivă a instanței de judecată, ci nu a acuzatorului de stat, ultimul în astfel de cazuri este în drept doar se expună părerea asupra cererilor sau demersurilor înaintate de partea apărării (este de acord sau nu este de acord și din care motive) Deci, la deliberarea sentinței de condamnare instanța de judecată nu s-a ținut cont de faptul, că în cazul din speță influențarea acuzatorului de stat era absolut inutilă și irațională, căci decizia privind admiterea și examinarea a unei cereri înaintate în instanța de judecată nu-i aparținea acestuia. Prin urmare dacă acțiunile pentru care se promite intervenția nu aparțin de competența respectivului factor de decizie (în speță *****), faptul nu va fi calificat în baza art.326 alin.(1) CP RM, în asemenea cazuri, cele săvârșite vor reprezenta una dintre infracțiunile prevăzute de art.189 sau 190 CP RM (pct.14.1 din Hotărârea Plenului CSJ nr.5 din 19.06.2006). în astfel de circumstanțe în acțiunile lui Cebotari Vadim ***** lipsește latura subiectivă a infracțiunii incriminate de trafic de influență.

-Despre netemeinicia acestui capăt de învinuire vorbește și acel fapt, că la prima ședința de judecată după expedierea cauzei penale în instanța de judecată martorul *****, în loc să înainteze o cerere privind dispunerea expertizei, a înaintat o cerere de recuzare a acuzatorului de stat *****, acțiuni care n-ar trebui să facă în cazul unei pretinse înțelegeri cu Cebotari Vadim ***** și obținerii unei asigurări din partea acestuia de influențare asupra acuzatorului de stat *****. Acest capăt de învinuire este aberant și din motivul, că la dată de 30.09.2016 nu era cunoscut în genere cine va fi desemnat în calitate de acuzator de stat în cauza penală nr.2016048028 de către Procuratura Generală.

-Dispoziția respectivă a Procuraturii Generale pe cauza penală enunțată a fost emisă abia la data de 10.10.2016 (Vol.3, f.d.217), cu expedierea ulterioară a dosarului de control pe această cauză penală în adresa Procurorului mun.Chișinău pentru organizarea reprezentării acuzării de stat de către procurorul Ivan Grosu, ceea ce exclude posibilitatea promiterii de către Cebotari Vadim ***** lui ***** a influențării asupra acuzatorului de stat ***** în interesele lui. Ce ține de cealaltă parte a învinuirii privind pretinsă influențare de către Cebotari Vadim ***** a acuzatorului de stat ***** pentru a facilita și a lua o atitudine loială în ședințele de judecată față de inculpatul ***** urmează de menționat că, ea în genere nu s-a confirmat în cadrul procesului penal prin careva probe, fiind neîntemeiat inclusă de către organul de urmărire penală în ordonanță de punere sub învinuire și de către instanța de judecată în sentință. Astfel de fapte martorul ***** nu a invocat nici la urmărirea penală, nici în instanța de judecată.

-Acest capăt de învinuire este abstract și din motivul că nu se cunoaște cu certitudine, ce a avut în vedere acuzatorul atunci când a spus „loial” ce trebuia să facă acuzatorul de stat ***** în ședința de judecată - să fie sincer, cinstit sau fidel, că doar asta și semnifică acest cuvânt.

-Mai mult ca atât, învinuirea înaintată este una neclară și abstractă din motivul, că în textul ei nu se regăsește o sumă concretă a mijloacelor bănești pretinse chipurile de către Cebotari Vadim ***** pentru influențarea acuzatorului de stat ***** , cea ce este categoric imposibil, deoarece contravine legislației procesual penale în vigoare, care expres stabilește că învinuirea înaintată trebuie să fie una clară, concretă și bazată pe probe. Nu se regăsește această sumă nici în sentința pronunțată și nici în declarațiile martorului ***** de la urmărirea penală și instanța de judecată. Afară de această, nici în textul învinuirii, nici în partea motivantă a sentinței nu se indică pentru cine anume au fost pretinși mijloace bănești de către învinuitul/înculpatul Cebotari Vadim ***** la pentru sine sau alte persoane, deci nu este indicat (descrie) un element obligatoriu al laturii obiective a infracțiunii de trafic de influență, prevăzute la art.326 alin.(1) CP al RM. Acest element obligatoriu al laturii obiective, fără a fi descrie și reflecă în detalii în textul învinuirii și în motivarea sentinței, neîntemeiat se indică doar la finele acestor acte procedurale și anume, la calificarea finală a acțiunilor învinuitului/înculpatului Cebotari Vadim ***** , că chipurile mijloacele bănești au fost pretinși și primiți de numitul pentru sine, fără a fi confirmat obiectiv faptul dat prin careva probe.

-În partea motivantă a sentinței instanța de judecată consideră neîntemeiate argumentele înculpatului Cebotari Vadim ***** , precum că toate acțiunile întreprinse de către ***** au drept scop ponegrirea imaginii sale. E de menționat însă, că astfel de afirmații nici nu se regăsesc în declarațiile înculpatului fixate în sentință, ci invers potrivit declarațiilor înculpatului Cebotari Vadim ***** reflectate în sentință rezultă, că respectiva cauza penală a fost fabricată, iar ***** doar a contribuit la realizarea unui scenariu regizat de altcineva, căci relații între ei erau bune de serviciu.

-În ansamblu putem observa, nu există nici o probă prin care s-ar demonstra vinovăția cet.Cebotari Vadim ***** , instanța la emiterea sentinței pe caz nu se poate baza pe declarațiile unor martori care în urma audierii în cadrul ședințelor de judecată s-a stabilit o serie de neconcordanțe, pe care le-am menționat anterior, la fel declarațiile martorilor care au un interes în cazul dat.

-Caracterul confuz și vădit contradictoriu al mijloacelor de probă la care s-a făcut anterior referire, afectează grav veridicitatea și credibilitatea acestora, fiindu-i practic imposibil instanței de judecată să stabilească adevărul judiciar pe baza unor probe cu o valoare aleatorie, cu atât mai mult cu că nu s-a făcut dovada existenței faptei infracționale ale infracțiunilor imputate înculpatului. Se constată că la dosar există și alte mijloace de probă, care după caz, fie pur și simplu relevante pentru dovedirea existenței faptelor și a vinovăției înculpatului, fie pur și simplu confirmă și întăresc prezumția de nevinovăție de care beneficiază acesta.

-Respectiv din probele prezentate de partea acuzării, precum și admise de prima instanță nu rezultă date informative clare și precise, nici nu conțin împrejurări de constatare asupra înculpatului privind săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.326 alin.(1) CP al RM.

-Nu poate fi condamnată o persoană numai pe declarațiile nesigure și neconfirmate, fără a fi alte probe, fiind insuficiente aceste declarații, deoarece vina urmează să fie dovedită numai prin probe incontestabile, pertinente, concludente, utile și veridice. Or, sentința de condamnare nu poate fi bazată conform art.389 alin.(2) CPP al RM pe presupuneri, fără analiza multilaterală și coerentă a tuturor probelor, a legăturii între ele.

-Consider învinuirea a fi una neîntemeiată, abstractă, acțiunile cet.Cebotari Vadim ***** au fost calificate incorect, fără a se ține seama de norma legală și practica judiciară pe cazuri similare.

-Dat fiind faptul că nu au fost administrate probe incontestabile în acest sens iar dubiile urmează să fie interpretate numai în favoarea apărării solicit instanței de judecată emiterea pe cazul dat conform art.390 alin.(1) pct.3) CPP al RM a unei sentințe de achitare din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, anume lipsește latura obiectivă și subiectivă a infracțiunii.

-Art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului instituie în sarcina instanțelor interne o obligație de a efectua un examen efectiv cu privire la admisibilitatea și forța probantă a mijloacelor de probă și argumentelor părților, și a le aprecia pertinenta. Fără a impune un răspuns detaliat cu privire la fiecare argument al părții care se consideră lezată, aceasta obligație presupune totuși un răspuns specific și explicit cu privire la mijloacele decisive pentru procedura în cauză (Garcia Ruiz c. Spaniei).

-, „Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil [...] a cauzei sale, de către o instanță [...], care va hotărî [...] asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa.”

-În cauza Popovici c.Moldovei, CEDO a stabilit că, prin o învinuire declarativă, bazată pe presupuneri, care n-a fost confirmată în ședința judiciară prin nici o probă instanța este în imposibilitate de a pronunța o sentință de condamnare a [reclamantului].”

-Curtea ia în considerare procedura în ansamblul său și verifică respectarea nu numai a dreptului la apărare, ci și a interesului public și al victimelor ca autorii infracțiunii să fie cercetați corespunzător și, dacă este necesar, respectarea drepturilor martorilor. În special art.6 § 3 lit.d) consacră principiul conform căruia, înainte ca un acuzat să poată fi declarat vinovat, toate probele acuzației trebuie să fie prezentate în principiu în fața acestuia în ședință publică, în vederea unei dezbateri contradictorii. Principiul în cauză nu se aplică fără excepții, acestea putând fi acceptate doar sub rezerva dreptului la apărare; ca regulă generală, acestea impun să i se ofere acuzatului o posibilitate adecvată și suficientă de a contesta mărturiile acuzației și de a-i interoga pe autorii acestora, la momentul depoziției acestora sau ulterior (a se vedea Lucă împotriva Italiei, nr. 33354/96, pct. 39, CEDO 2001-11 și Solakov împotriva „Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei”, nr.47023/99, pct.57, CEDO 2001-X).

-Curtea Europeană a Drepturilor Omului se înscrie în jurisprudența sa constantă în materia caracterului echitabil al procesului, din perspectiva administrării și utilizării probelor și a drepturilor apărării.

-Scopul procesului penal este ca fiecare persoană să fie pedepsită potrivit vinovăției sale (art.1 alin.(1) CPP al RM), cu aprecierea circumstanțelor cauzei, individualizarea pedepsei reieșind din circumstanțele agravante și atenuante.

-Potrivit art.414 alin.(1) CPP al RM, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar și oricăror probe noi prezentate în ședința instanței de apel.

-Apelul constituind o continuare a judecării fondului cauzei, legea (art.414 alin.(4) CPP al RM) prevede posibilitatea instanței de a da o nouă apreciere probelor administrate la judecarea în prima instanță.

-Astfel, la judecarea apelului, se poate proceda la cercetarea suplimentară a probelor administrate de prima instanță (care pot fi, de altfel, apreciate diferit față de felul cum au fost evaluate de instanța inferioară), precum și la administrarea oricăror probe noi.

-Instanța de apel poate adopta una dintre soluțiile pe care le poate pronunța prima instanță, apreciind temeinicia sau netemeinicia învinuirii respectiv dispunând, după caz, condamnarea, achitarea inculpatului, fie încetarea procesului penal.

-Solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a sentinței instanței de fond, cu judecarea cauzei și emiterea unei noi decizii potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cebotari Vadim ***** învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.326 alin.(1) CP al RM, să fie achitat conform prevederilor art.390 alin.(1) pct.3) CPP al RM - fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Procurorul participant în ședința instanței de apel a susținut apelul declarat de acuzatorul de stat împotriva sentinței instanței de fond, din motivele și argumentele invocate, consideră că instanța nu a dat o apreciere corectă gradului de pericol a infracțiunii săvârșite de către inculpat, precum și circumstanțele cauzei, personalitatea inculpatului, rolul la comiterea infracțiunii, faptul că acesta nu a recunoscut vina, stabilind inculpatului o pedeapsă conform prevederilor art.90 CP cu suspendarea executării pedepsei, consideră pedeapsa extrem de blândă și care nu-și va atinge scopul pedepsei penale, solicitând admiterea apelului, casarea parțială a sentinței primei instanțe, în partea măsurii de pedeapsă stabilită pentru inculpat, cu adoptarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit de prima instanță prin care inculpatul să fie recunoscut vinovat în baza art.326 alin.(1) CP RM, cu numirea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de trei ani cu executarea în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții publice și demnitate publică pe un termen de 5 ani. În ceea ce ține de cheltuielile judiciare nu susține apelul procurorului. Referitor la apelurile declarate de avocat și inculpat prin care se solicită o soluție de achitare, solicită să fie respinse ca vădit nefondate. Consideră că instanța a făcut o analiză obiectivă a probelor prezentate de către acuzare și în final a încadrat acțiunile inculpatului în art.326 alin.(1) CP RM, vina acestuia fiind dovedită pe deplin, consideră că argumentele invocate în apelurile respective sunt vădit nefondate și urmează a fi respinse, or vinovăția inculpatului este probată pe deplin prin declarațiile martorilor, probele scrise prezentate de partea acuzării și în special prin măsura specială de investigație și anume stenograma convorbirilor telefonice dintre Cebotari și ***** , care confirmă pretinderea și primirea banilor precum și întoarcerea sumei de 1000 lei. Ceea ce ține de argumentele inculpatului precum că probele ce țin de rapoartele de expertiză și stenograme au fost falsificate, nu și-au găsit confirmare, inculpatul fiind informat despre măsura specială de investigație nici nu a contestat această măsură. La fel se confirmă vinovăția lui prin faptul că deși recunoaște că a transmis 1000 lei lui ***** ca ajutor pentru mama sa, însă probele demonstrează inversul, aceasta fiind o parte din bani care a fost transmisă anterior de ***** , ultimul când s-a adresat cu cerere, infracțiunea comisă de Cebotari Vadim era deja consumată, astfel solicită respingerea pe deplin a apelurilor respective.

În ședința instanței de apel avocatul inculpatului Cebotari Vadim, Sandu Stela a susținut apelul declarat de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele inculpatului și a inculpatului din motivele invocate, consideră că potrivit probatoriului anexat la cauză nu a fost confirmată pe deplin vinovăția lui Cebotari Vadim de cele incriminate, pledează pentru achitarea inculpatului pe motiv că fapta nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii, iar referitor la apelul procurorului pledează pentru respingerea acestuia ca vădit neîntemeiat.

Inculpatul Cebotari Vadim în ședința instanței de apel a susținut apelul declarat de către avocatul Odobescu Ghenadie și cel declarat de el, consideră sentința primei instanțe ca fiind neîntemeiată și ilegală, solicitând să fie casată integral cu reluarea cercetării judecătorești și

adoptarea unei noi decizii de achitare a lui din lipsa componentei de infracțiune. Referitor la apelul procurorului consideră că este neîntemeiat și solicită să fie respins.

Audiind participanții la proces, verificând argumentele invocate în apeluri prin prizma probelor administrate, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelurile declarate de procuror, avocat și inculpat urmează a fi respinse ca nefondate, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, reeșind din următoarele considerente.

Soluția instanței de apel se bazează pe prevederile art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, potrivit căruia se reglementează, că instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă: c) apelul este nefondat.

Colegiul penal operează și cu prevederile art.414 al.1 CCP RM, potrivit căruia se reglementează, că instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Potrivit art.414 al.2 CPP RM se reglementează, că instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Colegiul penal conchide în urma evaluării integrale a probelor, că judecând cauza penală respectivă, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului Cebotari Vadim în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 al.1 CP RM, totodată instanța de fond corect a stabilit măsura de pedeapsă inculpatului, ținând cont de circumstanțele cauzei și persoana vinovată.

În sensul dat, Colegiul penal consideră că instanța de fond corect a stabilit starea de fapt și just a calificat acțiunile inculpatului Cebotari Vadim în baza art.326 al.1 CP RM sub formă de trafic de influență, adică pretinderea, primirea, personal de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu.

Soluția instanței de fond de condamnare a inculpatului se bazează pe declarațiile martorilor *****, *****, precum și pe elementele de fapt dobândite din rezultatele acțiunilor procesuale efectuate pe caz, anexate la materialele cauzei penale, cercetate în instanța de fond, cât și verificate suplimentar și în ședința instanței de apel, printre care:

-Volumul 1: -procesul-verbal de primire a plângerii/denușului/ de la cet.***** din 18.04.2017, potrivit căruia ultimul fiind preîntâmpinat de răspunderea penală pentru denușarea calomnioasă conform art.313 CP RM, a relatat în mod cronologic circumstanțele comiterii acțiunilor ilegale de către Cebotari Vadim ***** /f.d.10-12/,

-procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 19.04.2017, anexă stenograma convorbirilor dintre ***** și Cebotari Vadim /f.d.13-22/,

-copia rechizitoriului pe cauza penală nr.2016048028 de învinuire a lui *****, *****, ***** și ***** în comiterea infracțiunii prevăzute la art.370 al.2 CP RM întocmit de procurorul în Procuratura Drochia ***** /f.d.35-129/,

-copia ordonanței Procurorului General interimar Eduard Harujen din 28.07.2016, prin care s-a dispus efectuarea urmăririi penale în continuare în cauza penală nr. 2016048028 de către Procuratura mun.Bălți /f.d.130-131/,

-copia ordonanței adjunctului Procurorului General Iurie Garaba din 23.08.2016, prin care s-a dispus efectuarea urmăririi penale în cauza penală nr.2016048028 de către procurorii în Procuratura mun.Bălți Vadim Cebotari, Irina Guțu și procurorul în Procuratura r-lui Drochia *****, conducerea acțiunilor de urmărire penală s-a pus în sarcina procurorului *****/f.d.132/,

-copia scrisorii nr.7-48d/16-699 din 29.07.2016, potrivit căreia procurorul militar interimar Bălți Cebotari Vadim a expediat în adresa Procuraturii mun.Bălți cauza penală nr.2016048028 în 3 volume /f.d.133/,

-procesul-verbal de examinare a documentelor din 03.05.2017 /f.d.134/,

-procesul-verbal de ridicare din 26.05.2017, potrivit căruia ***** a predat benevol organului de urmărire penală mijloacele bănești în sumă de 1000 lei /f.d.136/,

-raportul de constatare tehnico-științifică nr.242 din 10.11.2017, din care rezultă concluziile: Fiecare din bancnotele examinate:

-1 (una) bancnotă cu nominalul de 100 (una sută) lei BNM cu seria și numărul: F.0069 563297 - anul emisiei 2013;

-2 (două) bancnote cu nominalul de 200 (două sute) lei BNM cu seria și numărul: G.0064 076804 - anul emisiei 2013 și G.0038 657425 - anul emisiei 2009;

-1 (una) bancnotă cu nominalul de 500 (cincisute) lei BNM cu seria și numărul: H.0036 082422 - anul emisiei 1992; ridicate de la cet.***** la 26.05.2017, corespund după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice /f.d.142-148/,

-procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație- interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 05.09.2017, anexă stenograma comunicărilor din cadrul întâlnirii dintre cet.Cebotari Vadim și *****, care a avut loc la 25.05.2017 /f.d.194-204/,

-Volumul 2: -procesul-verbal nr.6 din 14.07.2016 cu privire la selectarea documentelor propuse pentru eliminare ca nefolosite în procuratura militară Bălți /f.d.9-29/,

-copia sesizărilor privind încălcările de lege pentru anul 2015 /f.d.31-190/,

-copia generalizărilor, analizelor stării criminalității și legalității în unitățile militare, notelor informative pentru anul 2015 /f.d.191-219/,

-Volumul 3: -copia generalizărilor, analizelor stării criminalității și legalității în unitățile militare, notelor informative pentru anul 2014 /f.d.1-78/,

-procesul-verbal de examinare a documentelor din 17.10.2017, potrivit cărui se constată în urma examinării actelor, că Procuratura militară Bălți a efectuat controale planificate și neplanificate în perioada anilor 2014-2015, la toate unitățile și instituțiile militare ale Forțelor Armate dislocate în zona de nord a republicii, inclusiv și la unitatea militară Brigada 1 Infanterie Motorizată din Bălți, ca rezultat al controalelor efectuate de către Procuratura militară Bălți au fost întocmite sesizări privind lichidarea încălcărilor stabilite în activitatea unităților militare inclusiv și cea a Brigăzii 1 Infanterie Motorizată din Bălți pe perioada când se află sub comenduirea lui Veceslav *****, prin urmare prezența actelor nu redă existența probabilității în acțiunile procurorului șef al Procuraturii militare Bălți Cebotari Vadim a acțiunilor de protecționism față de activitatea Brigăzii 1 infanterie motorizată Bălți, în perioada aflării sub comenduirea cet. *****/f.d.80-88/,

-copia ordinului Procurorului General-interimar Harunen E. nr.1066-p din 29.07.2016 cu privire la transferul d-lui Cebotari Vadim din funcția de procuror-interimar militar Bălți în funcția de procuror în procuratura Bălți de la 29.07.2016 /f.d.91/,

-copia ordinului Procurorului General Gurin C. nr.123-p din 08.02.2016 cu privire la dispunerea exercitării interimatului funcției de procuror militar Bălți de către Cebotari Vadim /f.d.92/,

-copia ordinului Procurorului General Zubco V. nr.112-p din 10.02.2011 cu privire la numirea în funcția de procuror militar în Procuratura militară Bălți a lui Cebotari Vadim pe un termen de 5 ani /f.d.96/,

-declarațiile martorului ***** depuse în instanța de fond, din care rezultă, că pe inculpatul Cebotari Vadim îl cunoaște de când acesta ocupa funcția de procuror-șef al Procuraturii militare Bălți, întrucât în perioada 16.06.2014-25.11.2015 el a exercitat funcția de comandant al Brigăzii 1 Infanterie Motorizată din Bălți. La data de 22.06.2016 în privința sa a fost pornită urmărirea penală în baza art.370 al.2 CP RM, exercitarea urmăririi penale fiind efectuată de către procurorul *****. Pe 01.08.2016 urma a fi lichidată Procuratura militară și în acest context el a fost sunat de către Cebotari Vadim, care i-a propus să se întâlnească, ulterior, la 16.06.2016 s-au întâlnit în parcul orașenesc în jurul orelor 10.00, relațiile între el și Cebotari Vadim erau bune, de serviciu, ultimul i-a comunicat că pe 01.08.2016 se lichidează Procuratura militară și l-a rugat să-l ajute să se angajeze la lucru în Armata Națională, deoarece i-a mai rămas să lucreze încă 8-9 ani și trebuie să iasă la pensie, el acceptând să-l ajute, la rândul său i-a cerut și el lui Cebotari Vadim să-l ajute referitor la cauza penală aflată în gestiunea procurorului ***** , i-a spus lui Cebotari Vadim că orice cerere depusă din partea sa este respinsă de procuror în cadrul urmăririi penale. Cebotari Vadim i-a spus că nu cunoaște dacă va fi transferat în Procuratura mun.Bălți, însă va încerca să discute cu procurorul ***** și cu cei de la procuratura generală, l-a rugat pe inculpat ca dosarul să fie cercetat obiectiv. Cebotari Vadim i-a explicat că pe dosar sunt indicații de sus și trebuie transmis în judecată, Cebotari Vadim i-a spus că trebuie pentru asta 1000 dolari, după ce s-a întâlnit cu Cebotari Vadim la 23.06.2016, într-o zi de sâmbătă, în parc, unde i-a transmis lui Cebotari Vadim un plic în care se aflau 500 dolari, cu nominalul de 100 dolari fiecare. Atunci Cebotari Vadim i-a promis că întrebările vor fi rezolvate și că el va discuta cu procurorul ***** și cauza va fi examinată obiectiv, după care s-au despărțit, peste aproximativ 30 min. a fost sunat de Cebotari Vadim, care în limba rusă i-a comunicat că în plic este doar jumătate din sumă, la ce el i-a explicat că când va fi hotărâtă întrebarea î-i va transmite restul sumei. Peste 2 săptămâni a fost sunat din nou de Cebotari Vadim, care i-a spus că dosarul este transmis la Procuratura Bălți cu ajutorul său și a solicitat să-i fie transmisă și a doua tranșă de bani, la ce el i-a explicat că are nevoie de ceva timp pentru a-i strânge. În luna septembrie 2016 de la apărătorul său el a aflat că dosarul este la ***** , care este procuror la Procuratura Drochia. La 22.09.2016 procurorul ***** i-a înaintat învinuirea și în regim de urgență a expediat cauza penală la Chișinău, văzând că a fost dus în eroare, l-a sunat pe Cebotari Vadim și s-au întâlnit, în timpul discuțiilor Cebotari Vadim a recunoscut faptul că a primit suma de 500 dolari, tot atunci el i-a explicat lui Cebotari Vadim că procurorul ***** a respins cererea înaintată de apărătorul său, la ce Cebotari Vadim i-a promis că va discuta cu ***** , însă va mai trebui bani. În luna apr***** 2017 a fost nevoit să se adreseze la CNA de la Chișinău, deoarece a observat că se făceau presiuni asupra martorilor pentru a face declarații false pe dosar. La data de 25.05.2017 în jurul orelor 17.20 el se ducea spre Piața Centrală, iar lângă magazinul „Alina Electronic” a observat automobilul ce aparținea lui Cebotari Vadim, în care se afla ultimul, el a urcat în automobil și a încercat să-i explice că mama sa a suferit o intervenție chirurgicală și este în căutarea banilor și a insistat ca Cebotari Vadim să-i restituie banii transmiși, deoarece nu a făcut nimic din ceea ce a promis. Cebotari Vadim i-a spus că nu are bani, însă el a insistat că are nevoie de bani în ziua respectivă, la ce Cebotari Vadim a sunat-o pe soția sa și împreună s-au deplasat la serviciul acesteia la magazinul „Metro”, unde soția sa i-a dat 1000 lei, pe care

Cebotari Vadim i-a transmis ulterior lui. Atunci Cebotari Vadim i-a explicat că trebuia să-și i-a alt avocat, că avocatul Roșca se afla în relații rele cu procurorul *****, dosarul avea să aibă altă direcție. Pe perioada cât Cebotari Vadim activa în calitate de procuror militar, la Brigada nr.1 de Infanterie Motorizată se efectuau foarte des controale, iar la întrebarea sa de ce așa multe controale se fac, inculpatul i-a explicat că trebuie monitorizată brigada. Ulterior, după o discuție prin toamna a.2014 Cebotari Vadim i-a spus că pentru a diminua controalele trebuie să-l asigure lunar cu câte 40 litri de benzină, la ce el i-a explicat că limita brigăzii lunar este de 40 litri și din contul brigăzii aceasta este exclus și au găsit un numitor comun că la data de 20 a fiecărei luni să-i transmită suma de 700 lei. Astfel, începând cu 2014 până în septembrie 2015 i-a transmis lunar lui Cebotari Vadim suma respectivă. Suma de 500 dolari a transmis-o lui Cebotari Vadim pentru ca dosarul să fie repartizat la Procuratura mun.Bălți și ca să rămână la el în gestiune și ca să fie cercetat obiectiv, la fel banii au fost transmiși pentru ca Cebotari Vadim să discute cu procurorul ***** să accepte cererile sale și ca dosarul să fie transmis spre examinare la Judecătoria Bălți. Din suma transmisă Cebotari Vadim i-a restituit doar 1000 lei, momentul restituirii banilor fiind înregistrat. La data de 25.05.2017 a efectuat înregistrările video cu echipamentul de la anticorupție, a crezut că Cebotari Vadim poate să-l influențeze pe procurorul *****, deoarece aceștea erau în relații bune, fiind cumătri. După data de 01.08.2016 Cebotari Vadim putea să-l mai influențeze pe *****, deoarece acesta era în grupul de urmărire penală, la 25.05.2017, când a avut loc înregistrarea audio, Cebotari Vadim a recunoscut că îi datorează bani, consideră că Cebotari Vadim nu l-a ajutat, el nu i-a transmis cea de-a doua tranșă de 500 dolari, cu Cebotari Vadim se cunoșteau din anul 2000, fiind în relații bune, de serviciu. După ce el a fost numit comandant al Brigăzii 1 Infanterie Motorizată Cebotari Vadim i-a spus că el trebuie să știe primul despre orice încălcare care va avea loc în brigadă. Întâlnirea cu Cebotari Vadim a avut loc la inițiativa ultimului, acesta spunându-i că este în stare să soluționeze problemele sale, el nu a avut intenția de a se întâlni cu Cebotari Vadim, nu cunoaște de unde Cebotari Vadim avea numărul său de telefon. Cartelele de pe care au discutat el le-a distrus, deoarece în privința sa se desfășura urmărirea penală și pentru a nu fi ascultat. Cebotari Vadim a solicitat de la el bani când a avut loc prima întâlnire la 16.05.2016, la Bălți se afla cu permisiunea comandantului, era o zi de lucru, însă nu se afla în serviciu, la prima întrevvedere Cebotari Vadim l-a rugat să-l ajute să ocupe funcția de jurist /f.d.194-199/,

-declarațiile martorului ***** depuse în instanța de fond, din care rezultă, că pe inculpatul Cebotari Vadim îl cunoaște, fiind în relații de serviciu, la fel îl cunoaște și pe ***** din timpul serviciului, activând în calitate de procuror militar a participat în calitate de acuzator de stat pe cauza penală de învinuire a lui *****. În luna ianuarie 2016 în privința lui ***** a fost pornită o cauză penală, cauza penală a fost pornită de către el, a condus urmărirea penală și ulterior le-a înaintat învinuirea la patru inculpați, inclusiv și lui *****. La 28.06.2016 a fost transferat în calitate de procuror la Procuratura r-lui Drochia. Cauza penală conform competenței a fost transmisă la Procuratura mun.Bălți. Procurorul ***** a desfășurat urmărirea penală aproximativ 1-2 luni, după care în luna septembrie el a fost numit conducătorul urmăririi penale pe cauza respectivă și toate acțiunile pe dosarul respectiv au fost întreprinse doar de către el. După finisarea urmăririi penale dosarul a fost expediat pentru examinare la Judecătoria Militară, după aceasta careva tangență cu dosarul respectiv nu a mai avut. Pe parcursul urmăririi penale pe cauza penală de învinuire a lui ***** nu a primit careva indicații sau rugăminți de la procurorul Cebotari Vadim. Ordonanța de stabilire a competenței a fost făcută de către el personal cu câteva zile înainte de lichidarea procuraturii militare, cu trei zile înainte de lichidarea procuraturii i s-a comunicat că el este transferat la Procuratura Drochia. În limitele cauzei respective a respins mai

multe demersuri ale apărării de efectuare a expertizelor, ordonanțele sale nefiind contestate. Cebotari Vadim nu l-a rugat nimic pe cauza respectivă. ***** a înaintat și în instanța de judecată un demers cu privire la efectuarea expertizei, însă demersul a fost respins. Cebotari Vadim nu l-a rugat să aibă o atitudine loială față de ***** . Până la lichidarea procuraturii militare ei nu cunoșteau unde urmau a fi transferați, ordinul său de transfer la Procuratura Drochia a fost emis la data de 28.07.2016, iar a lui Cebotari Vadim ordinul de transfer la Procuratura Bălți a fost emis mai târziu, aproximativ în luna septembrie. Nu cunoaște despre careva acte de influență asupra martorilor pe cauza penală de învinuire a lui ***** . La prima sedință de judecată ***** i-a înaintat cerere de recuzare, însă cererea a fost respinsă de către instanță, careva indicații de la Cebotari Vadim pentru a face controale în Brigadă nu a primit, toate controalele erau făcute conform graficului, toate controalele în brigadă erau făcute de către el și procurorul Guțu Ira, Cebotari Vadim efectua controale mai rar. Ordonanța de stabilire a competenței a fost făcută după un proiect transmis de către Procuratura Generală /f.d.201-205/,

-Volumul 4: -copiile registrelor controalelor efectuate în unitățile militare /f.d.1-39/,

-declarațiile inculpatului Cebotari Vadim depuse în instanța de fond, din care rezultă, că vina nu recunoaște, a fost angajat în organele procuraturii din luna decembrie 2000 și până la 29.07.2016 activând în cadrul Procuraturii militare Bălți, deținând diferite funcții executorii, iar din 10.02.2011 și până la 29.07.2016 a deținut funcția de conducere-procurorul militar Bălți, precum și a exercitat interimatul acestei funcții. Ulterior, din 01.08.2016, după lichidarea procuraturilor militare el a fost transferat în Procuratura mun.Bălți în funcția de procuror în procuratură, unde a activat până la 28.11.2017, când s-a eliberat din organele procuraturii. Pe parcursul activării sale în organele procuraturii permanent și-a îndeplinit exemplar obligațiile de serviciu, fiind încurajat de mai multe ori de către conducerea Procuraturii Generale prin acordarea deferitor stimulari, distincții, gradelor militare, precum și prin avansarea în carieră. Ultimul grad militar deținut de către el era locotenent-colonel de justiție. În atribuțiile Procuraturii militare Bălți intra: examinarea petițiilor, sesizărilor cu privire la infracțiuni și altor informații cu privire la incidente, exercitarea urmăririi penale și susținerea acuzării de stat pe cauzele penale date prin legea în competența procuraturilor militare, efectuarea controalelor privind respectarea legilor în unitățile și instituțiile militare din teritoriul deservit. În vederea îndeplinirii sarcinilor Procuraturii militare Bălți pe toate domeniile principale de activitate, anual de către el, ca șef, au fost repartizate obligațiile de serviciu între subalterni, acestea fiind reflectate într-o dispoziție specială emisă în acest sens la începutul fiecărui an. De domeniul investigațiilor generale sau efectuării controalelor în unitățile și instituțiile militare erau responsabili procurorii militari ***** și ***** , iar ceilalți procurori militari ***** și ***** erau preponderent implicați în exercitarea urmăririi penale. Toate controalele în unitățile și instituțiile militare din raza de activitate a Procuraturii militare Bălți se efectuau într-un mod planificat conform Programului de activitate al procuraturii, elaborat trimestrial în baza Programului trimestrial de activitate al Procuraturii Generale și Programului trimestrial de activitate al Secției investigații și infracțiuni în Forțele Armate. Ca excepție, în baza unor indicații parvenite suplimentar de la conducerea Procuraturii Generale pe parcursul trimestrului puteau fi efectuate și unele controale extra-plan sau inopinate pentru a cunoaște situația reală la moment în unitățile și instituțiile militare pe o anumită problemă și a prezenta o informație obiectivă organelor de vârf ale țării, în special pe domeniul securității naționale. Pe colonelul ***** îl cunoaște de mai mult timp în legătură cu îndeplinirea de către acesta a serviciului militar prin contract în Brigada 1 Infanterie Motorizată, dislocată în mun.Bălți, str.31 august 24. Prin anii 2006-2007 acesta s-a pensionat din armată, iar ulterior în anul 2014 a revenit înapoi la serviciu în brigadă, unde în perioada 16.06.2014-24.11.2015 a

exercitat funcția de comandant al Brigăzii 1 Infanterie Motorizată. Relațiile între el și colonelul ***** erau bune, de serviciu. Referitor la învinuirile neîntemeiate ale colonelului ***** privind pretinsa extorcare de către el după numirea lui la 16.06.2014 în funcție de comandant al Brigăzii 1 Infanterie Motorizată a mijloacelor bănești lunar pentru a nu efectua controale în unitatea militară sus-indicată declară cu toată responsabilitatea că, acestea sunt declarative și false, fiind complet combătute prin următoarele probe. În primul rînd, la data numirii în funcție de comandant al brigăzii a colonelului ***** (16.06.2014) el personal se afla în concediul anual de odihnă și în genere era plecat în afara țării, fapt confirmat prin ștampilele aplicate de către organele abilitate în pașaportul său. Deci, el nu putea real efectua careva controale în acea perioada în Brigada 1 Infanterie Motorizată și perturba activitatea normală a acesteia. Mai mult ca atât, colonelul ***** afirmă că chipurile după numirea lui în funcția de comandant unitatea militară a început a fi inspectată periodic (două-trei ori pe lună) de către el personal, controlului fiind supuse toate serviciile brigăzii, în special asigurarea brigăzii cu echipament, carburanți-lubrifianți, produse alimentare, însă, nici această declarație nu corespunde adevărului și este o minciună, deoarece potrivit datelor Registrului de evidență a controalelor efectuate în unitățile și instituțiile militare din raza de activitate a Procuraturii militare Bălți se atestă faptul că, în perioada indicată de ***** majoritatea controalelor în Brigada 1 Infanterie Motorizată au fost efectuate de către alți procurori militari. După revenirea sa din concediul anual de odihnă de către el personal în Brigada 1 Infanterie Motorizată au fost efectuate doar două controale planificate privind starea traumatismului la 30.06.2014 și privind integritatea armamentului la 17.09.2014, deci nu pe serviciile indicate de colonelul ***** în declarațiile sale false. În luna octombrie a.2014, când chipurile potrivit declarațiilor colonelului ***** în timpul unei discuții purtate cu el după un control aprofundat el a pretins să-l asigure lunar cu 40 litri de benzină pentru a înceta controalele inopinate ce perturbau activitatea acestuia, în Brigada 1 Infanterie Motorizată în genere nu a fost efectuat vre-un control nici de el personal, nici de alți procurori militari, fapt confirmat prin datele registrului enunțat și în realitate astfel de discuție între el și colonelul ***** nu a avut loc și careva mijloace bănești de la ultimul el nu a pretins și n-a primit, iar declarațiile lui sunt absolut false, atât Brigada 1 Infanterie Motorizată, cât și alte unități și instituții militare ale Forțelor Armate dislocate în zona de nord a Republicii au fost permanente și în continuare verificate de către procuratura militară Bălți, inclusiv de el personal, conform programelor de activitate, fără vre-o excepție sau protejare, iar la depistarea încălcărilor de lege în activitatea acestora comandanților au fost înaintate acte de reacționare în vederea lichidării lor, inclusiv și comandantului Brigăzii 1 Infanterie Motorizată ***** , fapt care la fel este confirmat prin datele registrului respectiv. La aceeași concluzie a ajuns și procurorul Ina Frunza- Bargan, care a exercitat urmărirea penală în cauza penală pornită în privința sa, reflectând acest fapt direct în rechizitoriu, și anume că în acțiunile sale ca procuror șef al Procuraturii militare Bălți nu a fost stabilită existența unor acte de protecționism față de activitatea Brigăzii 1 Infanterie Motorizată în perioada aflării sub conducerea colonelului ***** , iar faptul extorcării de către el de la ultimul a mijloacelor bănești lunar pentru a nu efectua controale în unitatea militară este unul declarativ, fiind combătut prin materialele examinate. Necătând la aceste constatări, de către procurorul vizat nu a fost dată o apriciere juridică a declarațiilor cu conținut fals făcute sub jurământ în privința sa de către colonelul ***** în cadrul unei audieri în calitate de martor din 26.05.2017 la prezenta cauza penală, precum și declarației de autodenunțare cu conținut analogic fals din 14.07.2017 depuse la Procuratura Anticorupție, această întrebare fiind lăsată fără vre-o decizie. În toamna a.2015, după plecarea comandantului Brigăzii 1 Infanterie Motorizată ***** la studii în Germania, în brigadă au fost depistate mai multe cazuri de sustragere în proporții

considerabile a patrimoniului militar și tehnicii militare, formate în perioada aflării la conducerea unității militare a colonelului *****. În legătură cu acest fapt, ultimul a fost rechemat de la studii din Germania și scos din funcția deținută, fiind transferat cu serviciul la Chișinău. În continuare, de către Procuratura militară Bălți au fost intentate mai multe cauze penale pe faptele enunțate supra, inclusiv și în privința comandantului brigăzii colonelului ***** și altor militari prin contract: cauza penală nr.2016048001 în baza art.191 al.5 CP RM pe faptul sustragerii pieselor componente de la unitățile de tehnică din dotarea brigăzii în proporții deosebit de mari, aflată în procedura procurorului militar *****; cauza penală nr.2016048028 în baza art.370 al.2 CP RM pe faptul abuzului de putere comis de către șefi și persoane cu funcții de răspundere din cadrul Brigăzii 1 Infanterie Motorizată, cu cauzarea daunelor în proporții considerabile; cauza penală nr. 2016048104 în baza art.370 al.2 CP RM pe faptul inacțiunii la exercitarea puterii în calitate de comandant al Brigăzii 1 Infanterie Motorizată și tănuirii de către ***** a sustragerii pieselor componente de la unitățile de tehnică din dotarea brigăzii, care a fost conexasă la cauza penală de bază nr.2016048028, aflată în procedura procurorului militar *****, precum și cauza penală nr. 2016048103 în baza art.191 al.5 CP RM pe faptul delapidării averii brigăzii în proporții deosebit de mari de către persoane responsabile de gestionarea surselor financiare și bunurilor materiale, în care la fel era implicat nemijlocit comandantul Brigăzii 1 Infanterie Motorizată colonelul *****, aflată în procedura procurorului militar *****. Personal ca procuror-șef al procuraturii militare Bălți el nu s-a implicat în activitatea subalternilor săi ***** și ***** și n-a influențat nici într-un fel asupra lor, aceștea au exercitat urmărirea penală pe cauzele penale enunțate într-un mod independent, obiectiv și multilateral. La finele lunii mai 2016 în temeiul noii Legii cu privire la procuratură din 25.02.2016 toți angajații Procuraturii militare Bălți au fost preavizați în scris despre lichidarea de la 01.08.2016 a procuraturilor militare. La indicația ulterioară parvenită de la Procuratura Generală a fost inițiată procedura de pregătire a arhivei Procuraturii militare Bălți pentru transmiterea ei la arhiva Procuraturii Generale și arhiva municipală. Procesul de lichidare a procuraturilor militare mergea într-un mod organizat și uniform, de procurorii militari până la fine se îndeplinea volumul necesar de lucru pe marginea petițiilor, proceselor și cauzelor penale aflate în procedură și până la ultima săptămână nimeni din angajații Procuraturii militare Bălți nu cunoștea unde va fi transferat după lichidare, inclusiv nici el nu cunoștea. În ultima săptămână de activitate din Procuratura Generală a parvenit un model de ordonanță de transmitere a cauzelor penale după competență, pe care el a repartizat-o procurorilor militari din subordine ***** , ***** și ***** , rugându-i să pregătească din numele său demersurile respective către Procurorul General interimar d-l Eduard Harunjen cu privire la stabilirea competenței pe cauzele penale în care urmărirea penală era imposibil de finalizat până la data de 01.08.2016, precum și proiectele ordonanțelor de transmitere a acestor cauze penale după competență din numele Procurorului General interimar d-lui Eduard Harunjen pe care împreună cu demersurile enunțate și cauzele penale urmau să le prezinte la semnat Procurorului General interimar dlui Eduard Harunjen. Cu o zi înainte de plecarea sa la Procuratura Generală, adică la data de 27.07.2016, de către procurorii militari enunțați au fost pregătite proiectele acelor enunțate, fără implicarea sa personală, deci fără a le da careva indicații concrete, competența fiind determinată strict reieșind din locul comiterii infracțiunilor. În total au fost pregătite acte pentru transmiterea după competență pe șapte cauze penale nr.2011048292, nr.2012048014, nr.2016048001, nr.2016048028, nr. 2016048033, nr.2016048103 și nr.2016388006. Careva excepții la determinarea competenței în cauzele penale enunțate nu au fost, aceasta fiind determinată strict conform locului comiterii infracțiunilor. La 28.07.2016 împreună cu procurorii militari ***** , ***** și specialistul principal al Procuraturii militare Bălți ***** sau deplasat la

Procuratura Generală pentru predarea arhivei Procuraturii militare Bălți și stabilirea competenței pe cele șapte cauze penale urmărirea penală pe care a fost imposibil de finalizat. Pentru orice eventualitate procurorii militari ***** și ***** au luat cu sine pe sticuri proiectele demersurilor și ordonanțelor de stabilire a competenței pe cauzele penale enunțate pentru a avea posibilitate de a le modifica pe loc în caz de apariție a unor obiecții la semnarea lor din partea Procurorului General interimar dlui Eduard Harunjen. Tot ei l-au ajutat să ridice cauzele penale preconizate spre transmiterea după competență în anticamera Procurorului General interimar d-lui Eduard Harunjen, unde el personal a intrat în biroul d-lui Eduard Harunjen și pe rând i-a raportat fiecare cauză penală în parte, i-a prezentat demersurile respective și proiectele de ordonanțe, care au fost semnate de către d-l Eduard Harunjen fără careva obiecții, competența fiind stabilită procuraturilor teritoriale strict după locul comiterii infracțiunilor așa cum inițial și s-a propus în demersuri, deci fără careva modificări. Careva influență asupra d-lui Eduard Harunjen în timpul semnării ordonanțelor enunțate nu a admis, inclusiv și în cauza penală nr.2016048028. Tot atunci, la data de 28.07.2016 procurorii militari ***** și ***** au aflat despre transferarea lor la Procuratura r-lui Dondușeni și Procuratura r-lui Drochia, fiind informați despre aceasta de către angajații Secției resurse umane a Procuraturii Generale, iar el a aflat că va fi transferat în Procuratura mun.Bălți abea la 01.08.2016, acceptând transferarea sa la o funcție inferioară de procuror în procuratură doar ca să rămână acasă. Ulterior, cauzele penale enunțate au fost expediate în adresa procuraturilor teritoriale conform competenței stabilite de Procurorul General interimar Eduard Harunjen, cauzele penale nr.2016048028 și nr.2016048103, în care era vizat colonelul *****, au fost expediate în Procuratura mun.Bălți, după locul comiterii infracțiunilor. Referitor la învinuirile neîntemeiate ale colonelului ***** precum că el chipurile în legătură cu lichidarea procuraturilor militare l-a contactat telefonic, solicitând o întâlnire cu acesta în parcul orașenesc din mun.Bălți, în cadrul căreia la data de 16.07.2016 i-a cerut chipurile un ajutor la angajarea sa în serviciu în Armata Națională pentru a-și continua stagiul militar ca să obțină pe viitor o pensie militară, precum și chipurile a pretins de la acesta bani în sumă de 1000 dolari SUA, iar ulterior, la data de 23.07.2016 chipurile a primit de la el banii în sumă de 500 dolari SUA pentru a influența procurorii din cadrul Procuraturii Generale în vederea stabilirii competenței în cauza penală nr.2016048028 în favoarea Procuraturii mun.Bălți, acestea sunt inventate și nu corespund adevărului. În realitate, după transferarea cu serviciu a colonelului ***** la Chișinău, pe acesta nu l-a contactat telefonic, careva ajutor de la el n-a cerut, întâlniri cu el la data de 16.07.2016 și 23.07.2016 sau în alte zile n-a avut, n-a pretins și nici n-a primit de la el careva mijloace bănești pentru a influența pe cineva în interesul acestuia. Conform legislației în vigoare existente anterior, imediat după atestarea și numirea sa în funcția de ajutor al procurorului militar Bălți, în temeiul unui raport înaintat pe numele Ministrului Apărării, prin ordinul nr.01-p din 28.01.2002 al acestuia el a fost angajat în serviciul militar prin contract în Armata Națională și detașat la dispoziția Procurorului General. Deci, toți procurorii militari, cu excepția celor aflați deja la pensie, erau concomitent angajați a două instituții de stat, atât a Procuraturii Generale, cât și a Ministerului Apărării. În fiecare instituție enunțată existau dosarele personale ale acestora. Asigurarea procurorilor militari cu salariu se efectua de la Procuratura Generală, iar asigurarea lor cu echipamentul militar se efectua de la Ministerul Apărării, ținând cont de faptul că aceștea aveau statut de militar și asupra lor se răsfrângea legislația militară. Acest fapt probabil nu era cunoscut colonelului ***** la momentul depunerii unor declarații false organului de urmărire penală și nici procurorului Ina Frunza-Bargan, care le-a fixat în procesul-verbal de audiere a martorului fără a intra în detalii și a stabili o intenție meschină a lui ***** de a duce în eroare organul de urmărire penală. Respectiv, la lichidarea

procuraturilor militare el personal nu avea nici o necesitate să apeleze la ajutorul colonelului ***** de a fi angajat la serviciu în Armata Națională, deoarece deja timp de 14 ani era angajat al acestei instituții și în caz de dorință de a continua îndeplinirea serviciului în cadrul Armatei Naționale pentru a-și face pensia militară, imediat după demisia sa din Procuratura Generală în mod automat revenea la dispoziția Ministrului Apărării, care potrivit legislației muncii în vigoare era obligat să-i asigure un post de muncă și să-i propui o funcție nu mai joasă decât cea deținută în cadrul Procuraturii Generale. Respectiv, nu a avut nici o necesitate să-l contacteze pe ***** , să se întâlnească cu el undeva și să apeleze la vre-un ajutor din partea acestuia. Al doilea fapt important care indică la falsul în declarații depuse la urmărirea penală de către colonelul ***** este acela că, în cadrul audierii în calitate de martor în instanța de judecată la data de 12.06.2018 ultimul nu a putut explica clar instanței de unde el a știut numerele lui de telefon ascunse, pe care el ulterior le-a distrus, pentru a-l contacta telefonic și să-i solicite o întâlnire în parcul orașenesc din mun.Bălți la data de 16.07.2016 și 23.07.2017. În opinia sa, este evident că colonelul ***** nu a fost instruit în detalii de către instructorii săi și din această cauză a dat în gol în instanța de judecată, blocându-se pe cteva minute după înaintarea unei întrebări neașteptate și nepregătite din timp. Aceasta încă o dată ne arată la fabricarea unei versiuni nereușite de învinuire a sa în ceea ce nu a comis. O altă minciună este declararea de către colonelul ***** precum că în timpul pretinsei întâlniri cu el în parcul orașenesc din mun.Bălți la data de 16.07.2016, care nici nu a avut loc, el chipurile i-a comunicat că după lichidarea Procuraturii militare Bălți va fi transferat la Procuratura mun.Bălți, iar ***** la Procuratura r-lui Drochia, și el nu cunoaște unde va fi repartizată cauza penală de învinuire a lui, motiv din care va fi problematic de a organiza ca cauza penală să rămână în Procuratura mun.Bălți sub conducerea sa. Pentru rezolvarea acestei probleme cu Procuratura Generală chipurile și a pretins de la acesta o mulțumire în sumă de 1000 dolari SUA, acest fapt fiind neîntemeiat reflectat și în ordonanța de punere sub învinuire din 15.09.2017 pentru a crea impresia că el din start acționa cu o intenție unică de a-l proteja pe ***** și în continuare. Cele declarate nu corespund adevărului, deoarece la acel moment 16.07.2016 procurorii militari ai Procuraturii militare Bălți nu cunoșteau unde vor fi transferați după lichidarea Procuraturii militare Bălți și toți erau în căutarea locurilor vacante în alte procuraturi specializate și teritoriale. Despre transferul său la Procuratura mun.Bălți el a aflat abea la data de 01.08.2016, când prin Hotărârea CSP nr.12-216/16 din 01.08.2016 au fost operate unele modificări în anexa nr.1 la ordinul Procurorului General interimar nr.588-p din 27.05.2016, prin adăugarea unei funcții de procuror în statele Procuraturii mun.Bălți. Procurorii militari ***** și ***** au aflat despre transferarea lor la Procuratura raionului Dondușeni și Procuratura r-lui Drochia la data de 28.07.2016, fiind informați despre aceasta de către angajații Secției resurse umane a Procuraturii Generale, ceea ce poate fi confirmat de angajații enunțați și procurorii ***** și *****. Evident este faptul că, el la data de 16.07.2016 nicidecum nu a putut să-i comunice lui ***** ceea ce încă nu se știa la acel moment. Mai mult ca atât, declarațiile colonelului ***** sunt contradictorii și lipsite de logică elementară. Astfel, pe de o parte acesta declară că el i-a solicitat să-i acorde un ajutor la angajarea sa la serviciu în cadrul Armatei Naționale, adică chipurile avea intenția de a se demisiona din Procuratura Generală, și tot atunci, în timpul discuției avute cu el la data de 16.07.2016 în pacul orașenesc din mun.Bălți, el chipurile i-a comunicat că va fi transferat în Procuratura mun.Bălți, asigurându-i că contra unei mulțumiri va rezolva problema cu Procuratura Generală privind transmiterea cauzei penale în privința lui la Procuratura mun.Bălți, unde aceasta va fi sub controlul și conducerea sa, fiind niște declarații care exclud una pe alta, niciodată nu a avut și nici nu a putut să aibă vre-o influență asupra procurorilor ierarhic superiori din cadrul Procuraturii Generale în vederea stabilirii

competenței pe oarecare cauză penală, inclusiv și pe cauza penală nr.2016048028, deoarece potrivit legislației procesual penale decizia în astfel de cazuri aparține în exclusivitate Procurorului General sau adjuncților lui. Astfel, învinuirea adusă lui este una neîntemeiată, fiind bazată doar pe declarațiile false și contradictorii ale colonelului *****, și prin alte careva probe nu se confirm, nici prin pretinse comunicări telefonice și întâlniri între ei, nici datele acestor întâlniri. De fapt, pe cauza penală enunțată a lucrat efectiv doar procurorul *****, el a lucrat o perioadă foarte scurtă, iar procurorul ***** nu a lucrat deloc. La data de 12.09.2016 el a ieșit în concediul anual de odihnă până la data de 09.10.2016 și urmărirea penală pe cauza penală nr.2016048028 a fost finalizată de către procurorul *****, care la data de 29.09.2016, prin intermediul Procuraturii mun.Bălți, a expediat-o pentru examinare în fond în Judecătoria militară Chișinău. Referitor la învinuirile neîntemeiate ale colonelului ***** precum că la data de 30.09.2016 ora 19.00, în timpul unei discuții purtate cu el la domiciliul său, el chipurile a mai pretins de la el mijloace bănești în scopul de a influența acuzatorul de stat, procurorul în Procuratura r-lui Drochia *****, în vederea admiterii și examinării în cadrul ședinței de judecată a cererii înaintate de ***** privind dispunerea expertizei în cadrul procesului penal în care ultimul era acuzat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.370 al.2 CP RM, totodată pentru a facilita și a lua o atitudine loială în ședințele de judecată față de inculpatul *****, consideră că acestea sunt inventate și nu corespund adevărului. În realitate, la data de 30.09.2016 el cu ***** nu s-a întâlnit, n-a discutat cu acesta și nici nu a pretins de la el careva mijloace bănești pentru a influența pe cineva în interesul acestuia. La data de 30.09.2017, seara, el s-a externat din Spitalul militar Bălți, unde s-a aflat la tratament staționar, de acolo venind direct la pițăria situată în centrul orașului, unde îl aștepta deja familia sa pentru a sărbători împreună ziua de naștere a fiului său *****, a.n.*****. Astfel, în seara zilei de 30.09.2017 el nu s-a aflat la domiciliu și a venit acasă târziu, în jurul orelor 22.00. Respectiv, afirmațiile lui ***** privind întâlnirea cu el la data de 30.09.2017 orele 19.00 la domiciliul său sunt false. Despre declarațiile false ale lui ***** mai vorbește și acel fapt că la prima ședință de judecată după expedierea cauzei penale în instanța de judecată acesta înaintează o cerere de recuzare a acuzatorului de stat *****, ceea ce iarăși este lipsită de logică în cazul unei eventuale înțelegeri cu el și obținerii unei asigurări de influențare asupra acuzatorului de stat din partea sa. Afirmațiile lui ***** sunt aberante și din motivul că la data de 30.09.2016 nu era cunoscut în genere faptul cine anume va fi desemnat în calitate de acuzator de stat în cauza penală nr.2016048028 de către Procuratura Generală. Dispoziția respectivă a Procuraturii Generale pe cauza penală enunțată a fost emisă abia la data de 10.10.2016, cu expedierea ulterioară a dosarului de control pe această cauză penală în adresa Procurorului mun.Chișinău pentru organizarea reprezentării acuzării de stat de către procurorul Ivan Grosu, ceea ce exclude posibilitatea promiterii lui ***** a influențării asupra acuzatorului de stat ***** în interesele lui. Faptul că el niciodată nu a încercat să influențeze cumva asupra procurorului ***** atât în cadrul urmăririi penale, cât și în cadrul reprezentării acuzării de stat pe cauza penală nr.2016048028, a fost pe deplin confirmat de către însuși ***** atât la urmărirea penală, cât și în instanța de judecată. Respectiv, învinuirea adusă lui precum că el, conștientiznd că nu poate îndeplini promisiunea asumată de a influența asupra acuzatorului de stat *****, la data de 26.05.2017 a restituit lui ***** 1000 lei este absolut neîntemeiată și bazată doar pe declarațiile false ale lui *****. La data de 26.05.2016, și nu la 25.05.2016, cum este fixat în ordonanța de punere sub învinuire, ieșind după orele 17.00 de la serviciu și urcând în mașina sa personală de model „Fiat Punto”, care era parcată în fața Primăriei mun.Bălți, el a fost întâmpinat de ***** , care arăta îngrijorat și l-a oprit, făcând un semn cu mâna, el a oprit mașina și acesta s-a urcat în salon pe bancheta pasagerului din față, l-a întrebat cum merg treburile, iar acesta s-a

plâns că mama lui a fost operată și se află la moment în spital, iar el nu poate procura medicamentele necesare și tot atunci i-a cerut să-l ajute cu bani, la ce el i-a răspuns că nu are bani cu el, iar ***** i-a spus că are multe credite, mama sa are nevoie de ajutor, iar fratele lui mai mic este plecat în străinătate și are singur multe probleme, deoarece s-a născut un copil bolnav. La fel din spusele lui ***** a aflat că fratele i-a spus să hotărască problema singur pentru a o ajuta pe mama sa bolnavă. ***** l-a întrebat dacă nu poate să-i scoată ceva bani la bancomat de pe cartela sa, la ce el i-a răspuns că nu are bani pe cont, însă ultimul l-a rugat să-l ajute să găsească macar 1000 lei sau 500 lei pentru mama bolnavă. În rezultat, el crezând că întradevăr are nevoie stringentă de bani, fiind pus într-o situație dificilă, a contactat-o telefonic pe soția sa ***** și a rugat-o să-l ajute cu bani pe ***** și împreună cu acesta sau deplasat cu mașina sa personală la locul de lucru a soției sale, de la care a luat 1000 lei și i-a transmis lui ***** cu titlu de ajutor, după care s-au despărțit. Consideră că respectiva cauză penală a fost fabricată, iar ***** a contribuit la scenariul realizat de altcineva. Faptul respectiv rezultă și din declarațiile acestuia date în ședința de judecată, unde ultimul a indicat că a fost instruit și înzestrat cu tehnica specială de către colaboratorii CNA și special îl aștepta la parcare de lângă Primăria mun.Bălți pentru a-l provoca, nu s-a întâlnit întâmplător cu el când se ducea chipurile la magazinul „Alina Electronic”, cum a declarat inițial la urmărirea penală la data de 26.05.2016. Timp de 7 ani cât a deținut funcția de Procuror militar Bălți, în perioada anilor 2009-2016, și-a îndeplinit atribuțiile de serviciu în mod cinstit, nu s-a îmbogățit ilegal, nu și-a procurat automobile, case, apartamente, garaje, vile sau alte bunuri, nu a desfășurat vre-o activitate incompatibilă cu funcția de procuror, ci doar servea Patriei, neavând alte surse de existență decât salarii de bază al său și a soției sale /f.d.41-50/,

-declarațiile martorului ***** depuse în instanța de fond, din care rezultă că este angajat al Brigăzii 1 de Infanterie Motorizată, pe inculpatul Cebotari Vadim îl cunoaște, fiind în relații de serviciu, la fel îl cunoaște și pe *****, deoarece a activat în calitate de comandant al Brigăzii 1 Infanterie Motorizată în perioada anilor 2014-2016. După eliberarea lui ***** din funcția de comandant, fiind în tura de noapte, a fost sunat aproximativ în luna septembrie 2017 de către acesta și i s-a comunicat că Cebotari Vadim a depus o plângere pe el și pe *****. ***** l-a rugat să spună organului de urmărire penală că o dată în lună se ducea la el în birou și îi transmitea suma de 700 lei pentru a-i transmite ulterior lui Cebotari Vadim pentru a-și alimenta mașina cu benzină, însă el a refuzat să facă asemenea declarații. Ulterior, el s-a întâlnit cu ***** în oraș și acesta din nou l-a rugat să spună că i-a transmis bani lui Cebotari Vadim, însă el categoric a refuzat. După acest incident el l-a sunat pe Cebotari Vadim și întâlnindu-se, i-a spus despre situația create, el nu cunoaște în ce relații se aflau ***** cu Cebotari Vadim și nu cunoaște despre conflictele dintre ei /f.d.58/,

-declarațiile martorului ***** depuse în instanța de fond, din care rezultă, că pe inculpatul Cebotari Vadim îl cunoaște, deoarece au activat împreună, în perioada 2011-2013 și 2015-2017 a ocupat funcția de comandant al Brigăzii 1 Infanterie Motorizată, la fel îl cunoaște și pe ***** , care a deținut în perioada 2014-2016 funcția de comandant al Brigăzii 1 de Infanterie Motorizată. Pe perioada cât el a ocupat funcția de comandant al Brigăzii 1 Infanterie Motorizată controale se efectuau de 2 ori pe an, conform planului. În rest controlul se efectua când erau depistate careva abateri, conflicte. ***** și Cebotari Vadim se aflau în relații de serviciu, careva conflicte între ei nu au avut loc, nu cunoaște ca ***** să-i fi transmis careva bani lui Cebotari Vadim /f.d.59/,

-declarațiile suplimentare a inculpatului Cebotari Vadim, depuse în instanța de fond, din care rezultă, că la 30.09.2016 nu s-a întâlnit cu ***** , s-a aflat la pițărie, cu ultimul nu au discutat, i-a

dat bani 1000 lei pentru mama lui bolnavă, nu a pretins și nu a primit careva bani de la *****, nu cunoaște din care motive ***** a dat declarații împotriva lui /f.d.61/,

-declarațiile martorului ***** depuse în instanța de fond, din care rezultă, că pe inculpatul Cebotari Vadim îl cunoaște, întrucât el actizează în calitate de militar, iar inculpatul a activat în calitate de procuror la Procuratura militară, la fel îl cunoaște și pe *****, deoarece a activat în calitate de comandant al Brigăzii 1 Infanterie Motorizată, însă cu acesta se află în relații nu prea bune. În anii 2015-2016 împreună au avut un dosar penal. Fiind chemat la Procuratura militară avocatul Roșca i-a spus să nu dea declarații, deoarece procuratura militară va fi lichidată și dosarul va fi transmis la Procuratura Bălți, ***** tot cunoștea despre acest fapt. ***** i-a spus să schimbe declarațiile, însă nici un martor nu a spus că a fost influențat de către Cebotari Vadim pentru ași schimba declarațiile. În septembrie 2017 fiind împreună cu *****, ***** Veacelsav l-a sunat pe ultimul și i-a spus să facă declarații precum el îi transmitea bani lui Cebotari Vadim pentru procurarea benzinei, însă aceasta nu corespundea adevărului, din care motiv ***** s-a revoltat și a refuzat să facă asemenea declarații, relațiile dintre ***** și Cebotari Vadim erau ca între un comandant și un procuror, careva conflicte între ei nu a observat /f.d.63-64/,

-declarațiile martorului ***** depuse în instanța de fond, din care rezultă, că pe inculpatul Cebotari Vadim îl cunoaște, deoarece au activat 14 ani împreună, fiind în relații de serviciu, la fel îl cunoaște și pe *****, *****, fiind adjunctul acestuia, toți trei au figurat într-un dosar penal. Nu a avut careva discuții cu ***** și avocatul acestuia referitor la transmiterea dosarului. El cu ***** aveau același avocat, însă ulterior ultimul și-a găsit un alt avocat, evitând orice întâlnire cu el /f.d.73/,

-declarațiile suplimentare a martorului ***** depuse în instanța de fond, din care rezultă, că pe ***** îl cunoaște, deoarece a activat în calitate de ofițer de serviciu auto, activând împreună în aceeași brigadă aveau relații de serviciu, împreună au avut o cauză penală și au avut un avocat comun, nu a discutat nimic referitor la competența de examinare a cauzei penale, de la ***** a aflat că ***** a discutat cu procurorul Cebotari Vadim pentru a-l ajuta să rezolve dosarul respectiv, ulterior dosarul penal în privința lui ***** a fost disjungat și examinat într-o procedură separată, cu ***** au fost colegi de serviciu, pe acesta nu l-a rugat să facă declarații false, cu ***** nu a discutat referitor la transmiterea dosarului după competență. Pe parcursul activității sale nu a avut careva conflicte cu Cebotari Vadim și careva motive de a-l ponegri nu are /f.d.74-77/.

În urma evaluării integrale a probelor cercetate, Colegiul penal consideră că probele administrate pe cauză în acuzarea inculpatului, cercetate atât în ședința instanței de fond, precum și verificate suplimentar în ședința instanței de apel, corespund cerințelor stipulate de art.101 CPP, adică sânt pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând deplin vinovăția lui Cebotari Vadim în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 al.1 CP RM, după cum a stabilit instanța de fond, în deplină măsură.

Luând în considerație probele cercetate în ansamblu Colegiul penal ajunge la concluzia, că nu există dubii rezonabile în constatarea vinovăției lui Cebotari Vadim în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 al.1 CP RM, deoarece vina inculpatului se dovedește incontestabil prin ansamblul de probe administrate în materialele cauzei penale, la care s-a făcut referite, temei de a pune la îndoială probele respective nefiind stabilite.

Astfel, din declarațiile martorului ***** rezultă cert, că a existat o promisiune din partea procurorului procuraturii militare Bălți Cebotari Vadim făcută lui ***** cu privire la soluționarea favorabilă a cauzei penale nr. 2016048028 de învinuire a lui ***** și a altor

persoane în comiterea infracțiunii prevăzute la art.370 alin.(2) Cod penal, ca urmare s-au întâlnit și au purtat discuții, Cebotari Vadim i-a spus că trebuie 1000 dolari, după ce s-a întâlnit cu Cebotari Vadim la 23.06.2016 și i-a transmis lui Cebotari Vadim un plic în care se aflau 500 dolari, cu nominalul de 100 dolari fiecare. Atunci Cebotari Vadim i-a promis că întrebările vor fi rezolvate și că el va discuta cu procurorul ***** și cauza sa va fi examinată obiectiv, ulterior când a solicitat banii înapoi, fiindu-i returnat de Cebotari Vadim suma de 1000 lei.

Aceste declarații sunt sprijinite prin rezultatele acțiunilor procesuale efectuate pe caz, prin procesul-verbal de cercetare a CD de model „Omega” și anexa la procesul-verbal care conține convorbirile dintre ***** și Cebotari Vadim referitor la pretinderea și primirea de către ultimul a banilor în sumă de 500 dolari SUA de la ***** , pentru luarea unei hotărâri în favoarea ultimului/f.13-22 volumul 1/.

La fel, din procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație a interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 05.09.2017, ce conține stenograma discuțiilor purtate între Cebotari Vadim și ***** la 25.05.2017, se confirmă pretinderea și primirea banilor de către Cebotari Vadim de la ***** , inclusiv fiind ceruți banii înapoi de către ***** , Cebotari Vadim a cerut bani de la soția Olea, primind banii a restituit 1000 lei din suma primită anterior, fiind constatată respectarea cerințelor legale la efectuarea măsurii speciale de investigație prin încheierea Judecătoriei Chișinău sediul Buiucani din 06.09.2017/f.d.194-207 volumul 1/.

Temei de a pune la îndoială declarațiile lui ***** , mai ales că martorul a dat declarații fiind preîntâmpinat pentru darea de mărturie false, precum și sub jurământ în instanța de judecată.

Instanța de fond a motivat la adoptarea soluției de condamnare a inculpatului, că raportat la probatoriul administrat în cauză, s-a constatat că situația de fapt reținută în rechizitoriu reflectă adevărul judiciar și a fost săvârșită de inculpatul Cebotari Vadim ***** dincolo de orice îndoială rezonabilă, având în vedere starea de fapt reținută în baza declarațiilor martorului ***** , iar careva temeieri de a nu crede acestor declarații, care au fost relatate sub jurământ (art.art.312-313 Cod penal), instanța nu a stabilit, declarații care coroborează între ele și cu probele materiale, și anume: procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 05.09.2017 (f.d.194-204, vol.1), din care se constată cu certitudine comiterea de către Cebotari Vadim ***** a infracțiunii incriminate, iar în analiza faptului dacă acușările sunt bine justificate standardul de dovadă este acel al „în afara dubiilor rezonabile”.

Astfel, din stenogramele anexate la materialele cauzei, cât și din înregistrările audio care au fost examinate în cadrul cercetării judecătorești pe caz s-a constatat cu certitudine că a existat o promisiune din partea lui Cebotari Vadim ***** făcută lui ***** cu privire la soluționarea favorabilă a cauzei penale nr.2016048028 de învinuire a lui ***** , la fel s-a stabilit faptul transmiterii sumei de 500 dolari lui Cebotari Vadim ***** de către ***** , faptul respectiv reiese cu certitudine din discuțiile avute între aceștea la data de 25.05.2017, potrivit cărora la întrebarea lui ***** : „tu acolo nu ai rezolvat pînă la capăt, restituie-mi macar o parte din bani”, Cebotari Vadim ***** a răspuns: „eu deodată atunci ți-am spus *****”; ***** : „și de ce tu n-ai dat lui ***** Poate el s-a înrăit că eu nu am dat a două jumătate”, Cebotari: „nu este asta”; ***** : „dacă tu îi dădeai macar puțin din banii aceia, atunci el nu s-ar fi comportat așa”, Cebotari: „eu m-am apropiat de dinsul, însă el a refuzat categoric”; ***** : „ajută-mă cumva, întoarce-mi macar o parte din acești bani...”, Cebotari: „bine, bine”; ***** : „macar 1000 lei”, Cebotari: „bine o să mai fii pe aici?”; ***** : „da, să mergem undeva poate va fi un bancomat.”, Cebotari: „nu

am bani pe cartelă, trebuie să plec, o să mai fii pe aici sau dacă ceva?"; *****: „hai să mergem unde să-mi dai și de acolo”, Cebotari: „nu știu poate soția are”.

Anume că Cebotari Vadim a discutat prin intermediul telefonului cu soția sa și a convins-o să-i transmită urgent 1000 lei și pe urmă î-i va explica pentru ce, deplasându-se ***** și Cebotari Vadim spre magazinul „Metro”, unde Cebotari Vadim a luat de la soția sa suma de 1000 lei și i-a transmis-o lui *****.

Colegiul penal ține să indice, că din discuțiile avute între ***** și Cebotari Vadim nu se constată că Cebotari Vadim ar fi negat faptul că a promis lui ***** ajutorul său și nici faptul că a primit de la ***** bani pentru a-l ajuta, din contra î-l asigura pe ***** că poate dosarul va ajunge la el și va face ceva.

În aspectul dat, instanța de fond a motivat, că obiectul juridic special al infracțiunii respective îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu bănuiala că persoanele publice, persoanele cu funcție de demnitate publică, persoanele publice străine sau funcționarii internaționali pot fi influențați în exercitarea atribuțiilor lor.

Obiectul material al infracțiunii în speță îl reprezintă renumerația ilicită, care se exprimă în bani, titluri de valoare, servicii, privilegii, alte bunuri sau avantaje.

Prin această incriminare a infracțiunii de trafic de influență, în art.326 Codul penal, legiuitorul a urmărit sancționarea faptelor celor care, speculând reala sau pretinsa lor influență pe lângă vre-o persoană publică, aruncă suspiciune asupra acestora și, implicit, asupra desfășurării corecte a activității instituțiilor din care fac parte.

Pentru existența și, implicit, consumarea infracțiunii de trafic de influență, nu interesează dacă intervenția pe lângă persoana publică s-a produs sau nu, nici dacă prin intervenția reală sau presupusă se urmărește determinarea unei acțiuni licite sau ilicite și nici dacă s-a efectuat ori nu actul ce intră în atribuțiile de serviciu ale persoanei publice.

Dezaprobară exprimată prin incriminarea faptei de trafic de influență privește scopul urmărit de infractor, nu ca un rezultat, ci ca o caracterizare a acțiunii de traficare a influenței reale ori presupuse.

De asemenea, pentru existența infracțiunii de trafic de influență este indiferent faptul că inițiativa aparține traficantului sau persoanei interesate ca influența să fie exercitată.

Pentru existența infracțiunii de trafic de influență trebuie să fie întrunite, cumulativ, următoarele condiții, referitoare la latura obiectivă:

În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei care susține că are influență asupra unei persoane publice, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

Acceptarea presupune consimțirea sau aprobarea expresă sau tacită de către corupt a obiectului remunerației ilicite etalat de către corupător.

În ipoteza acceptării: inițiativa aparține în exclusivitate corupătorului. Astfel, acceptarea presupune realizarea unor acțiuni cu caracter bilateral, corelativ. Sub aspect cronologic, acceptarea întotdeauna urmează unei acțiuni săvârșite din partea corupătorului.

Primirea înseamnă luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvine coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite.

Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

Astfel, raportând prevederile legiuitorului asupra circumstanțelor cauzei instanța de fond a constatat cu certitudine că, în acțiunile lui Cebotari Vadim se regăsesc trei modalități faptice, și anume: cea de pretindere, acceptare și de primire a mijloacelor financiare care nu i se cuvin, circumstanțe ce se confirmă prin probele cercetate la caz.

Infrațiunea specificată la art.326 Cod penal este o infrațiune formală. Ea se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii parțiale a remunerației ilicite (a sumei de 500 dolari), respectiv în speță fapta comisă de Cebotari Vadim ***** se consideră consumată din momentul pretinderii remunerației ilicite de la ***** de către Cebotari Vadim ***** în scopul influențării procurorilor din cadrul Procuraturii Generale în vederea stabilirii competenței de exercitare a urmăririi penale pe cauza penală nr.2016048028 de învinuire a lui ***** și a altor persoane în comiterea infracțiunii prevăzute la art.370 alin.(2) Cod penal de către Procuratura mun.Bălți, ca rezultat al lichidării Procuraturii militare Bălți, și a procurorului ***** , conducătorul urmăririi penale pe cauza penală nr.2016048028 de învinuire a lui ***** și a altor persoane în comiterea infracțiunii prevăzute la art.370 alin.(2) Cod penal, în vederea luării unei atitudini loiale față de învinuitul ***** , în speță ne având importanță dacă a avut loc sau nu influența persoanelor cu funcție de răspundere promisă lui *****.

În circumstanțele descrise, raportând prevederile legiuitorului asupra circumstanțelor cauzei, instanța de fond a constatat cu certitudine că acțiunile inculpatului Cebotari Vadim ***** întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art.326 CP, în formula consumată.

În ceea ce privește latura subiectivă a infracțiunii s-a reținut, că această faptă se săvârșește numai cu intenție calificată prin scop, care constă în efectuarea sau neefectuarea unui act ce intră în atribuțiile de serviciu ale persoanei publice, neexistând nici un dubiu asupra atitudinii inculpatului de conștiință și voință.

Astfel, voința sa constă în săvârșirea uneia sau mai multora din acțiunile specifice elementului material al infracțiunii - știind că foloasele reprezintă prețul influenței sale asupra persoanelor publice, reprezentându-se pericolul creat pentru activitatea Procuraturii Generale și, implicit, crearea de suspiciuni cu privire la onestitatea acestor persoane de demnitate publică.

Acțiunea, care constituie elementul material al infracțiunii, se săvârșește numai cu intenție directă, fiind necesară voința inculpatului de a primi bani, bunuri sau alte foloase necuvenite, deși legal nedatorate, respectiv, să existe un contraechivalent al conduitei sale ilicite și știința că își însușește ceva ce nu i se cuvine, aspecte dovedite cu prisosință de probele dosarului.

Subiectul infracțiunii este persoana fizică responsabilă, care la momentul comiterii faptei a împlinit vârsta de 16 ani și care are influență sau care susține că are influență asupra unui funcționar public.

În această ordine de idei, sistematizând cele conturate supra, instanța de fond a conchis că vinovăția inculpatului Cebotari Vadim ***** a fost integral dovedită, iar acțiunile acestuia întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art.326 alin.(1) Cod penal al RM - trafic de influență, adică pretinderea, primirea personală de bani, pentru sine, de către o persoană care susține că are influență asupra unei persoane cu funcție de demnitate publică, pentru a-l face să îndeplinească acțiuni în exercitarea funcției sale, indiferent dacă asemenea acțiuni au fost sau nu săvârșite.

Poziția inculpatului Cebotari Vadim ***** de nerecunoaștere a vinovăției nu echivalează cu achitarea sa, odată ce există probe pertinente și concludente care în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor dovedesc săvârșirea infracțiunii imputate.

Or, nerecunoașterea vinovăției de către inculpat reprezintă o metodă de apărare și un drept a inculpatului de a nu se autoincrimina, garantat de art.66 din Codul de procedură penală.

Versiunea inculpatului Cebotari Vadim ***** precum că el nu a pretins, acceptat sau primit bani de la ***** pentru a-i rezolva careva întrebări, deoarece nu avea așa posibilitate, întrucât nu cunoștea în luna iulie 2016 unde va fi transferat ca procuror, iar transmiterea cauzei penale în privința lui ***** în vederea continuării exercitării urmăririi penale Procuraturii mun.Bălți s-a făcut conform principiului teritorialității, el nefiind în stare să implice cumva persoanele responsabile din cadrul Procuraturii Generale în acest sens, iar banii în sumă de 1000 lei i-a transmis lui ***** pur omenește, pentru a-l ajuta pe acesta, deoarece avea o situație financiară dificilă, instanța de fond le-a considerat neîntemeiate și declarative, considerându-le ca o încercare a inculpatului de a se eschiva de la răspunderea penală pentru fapta comisă.

În aspectul dat, versiunea inculpatului a fost integral combătută prin procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație-interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 05.09.2017 (f.d.194-204, vol.I), din care rezultă cu certitudine faptul că Cebotari Vadim ***** i-a restituit lui ***** Veacesav suma de 1000 lei ca rezultat al insistenței ultimului de a-i restitui o parte din banii primiți anterior în sumă de 500 dolari pentru a-l ajuta pe acesta să soluționeze careva întrebări pe cauza penală nr.2016048028 de învinuire a lui ***** , pe care nu le-a soluționat, iar la moment are mare nevoie de acești bani, având mai multe probleme familiare și financiare.

Mai mult, din discuțiile respective se constată și faptul că Cebotari Vadim nu avea la acel moment bani, și nici soția acestuia, care a menționat că-i dă banii respectivi din fondul grădiniței, însă urmează a fi întorși înapoi în decursul a 1-2 zile.

La fel, instanța de fond a considerat neîntemeiate și argumentele inculpatului Cebotari Vadim ***** precum că toate acțiunile întreprinse de către ***** au drept scop ponegrirea imaginii sale, or, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că ***** nu a avut careva interes personal de a-l ponegri pe Cebotari Vadim, constatându-se că relațiile dintre aceștea erau bune, neexistând careva conflicte.

Argumentele părții apărării și inculpatului invocate în sensul achitării inculpatului Cebotari Vadim ***** precum că acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii incriminate instanța le-a considerat neîntemeiate pe motiv că acestea sunt contrare probelor acuzării prezentate și cercetate în cadrul ședințelor de judecată.

Ca urmare a celor expuse, instanța de fond a ajuns la ferma convingere de a respinge ca nefondate alegațiile apărătorului inculpatului precum că în acțiunile clientului său nu sunt întrunite elementele componenței de infracțiune prevăzute de art.326 alin.(1) din Codul penal.

Stabilind vinovăția inculpatului Cebotari Vadim ***** în săvârșirea infracțiunii imputate, calificând acțiunile acestuia, instanța de judecată la determinarea aplicării unei pedepse juste, corecte, atât sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, cât și prin punctul de vedere al nevoii de reeducare a făptuitorului, a ținut cont de prevederile art.art.7, 75-88 ale Codului penal al RM, și anume: de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii acesteia, de personalitatea inculpatului, precum și de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei instanța de judecată a luat în considerație că, inculpatul Cebotari Vadim ***** a fost găsit vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de

art.326 alin.(1) Cod penal al RM, pentru care legea penală prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 2000 la 3000 unități convenționale sau cu închisoare de pînă la 5 ani.

Potrivit alin.(3) art.16 Cod penal al RM, infracțiunea comisă de către inculpatul Cebotari Vadim ***** este calificată ca fiind mai puțin gravă.

La stabilirea categoriei pedepsei instanța de fond a luat în considerație că, conform art.61 Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, ce se aplică de instanțele de judecată, în numele Legii, persoanelor ce au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea pedepsei instanța de fond a ținut cont și de prevederile art.75 Cod penal, potrivit căruia persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă, în limitele fixate și în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul săvârșirii acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei, care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale fam*****i acestuia.

În acest sens instanța de fond a reținut că, prin criteriile de individualizare a pedepsei se înțeleg cerințele de care instanța de judecată este obligată să se conducă în procesul stabilirii pedepsei și la aplicarea ei persoanei vinovate de săvârșirea infracțiunii. Individualizarea pedepsei constă în obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și a pedepsei penale. Pedeapsa este echitabilă, când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Mai mult, instanța de fond a reținut că din dispozițiile art.75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu. Pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală și individualizată.

Ca urmare, instanța de judecată a indicat că pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane, or, practica judiciară demonstrează că, o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului Penal.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Ca să-și poată îndeplini funcțiile care-i sunt atribuite, în vederea realizării scopului său și al legii, pedeapsa trebuie să corespundă sub aspectul naturii (privativă sau neprivativă de libertate) și duratei atât gravității faptei și potențialului de pericol social pe care-l prezintă în mod real persoana inculpatului, cât și aptitudinii acestuia de a se îndrepta sub influența pedepsei.

Funcțiile de constrângere și de reeducare, precum și scopul preventiv al pedepsei pot fi realizate numai printr-o justă individualizare a sancțiunii, care să țină seama de persoana căreia îi este destinată, pentru a fi ajutată să se schimbe, în sensul adaptării la condițiile socio-etice impuse de societate. Exemplaritatea pedepsei produce efecte atât asupra conduitei inculpatului, contribuind la reeducarea sa, cât și asupra altor persoane care, văzând constrângerea la care este supus acesta, sunt puse în situația de a reflecta asupra propriei lor comportări viitoare și de a se abține de la săvârșirea de infracțiuni. Fermitatea cu care o pedeapsă este aplicată și pusă în executare, intensitatea și generalitatea dezaprobării morale a faptei și faptuitorului, condiționează caracterul preventiv al pedepsei care, totdeauna, prin mărimea privațiunii, trebuie să reflecte gravitatea infracțiunii și gradul de vinovăție al faptuitorului. Numai o pedeapsă justă și proporțională este de natură să asigure atât exemplaritatea, cât și finalitatea acesteia, prevenția specială și generală înscrise în art.61 Cod penal, potrivit căruia „scopul pedepsei este prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni”.

La fel, în cadrul individualizării pedepsei instanța de judecată a reținut prevederile regulii nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniștri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegațiilor de Miniștri), potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.

De asemenea, la stabilirea mărimii și categoriei pedepsei instanța de fond a luat în considerație faptul că inculpatul Cebotari Vadim ***** nu și-a recunoscut vina, a comis o infracțiune din categoria celor mai puțin grave, anterior nu a fost judecat, se caracterizează pozitiv.

La fel, în detrimentul inculpatului Cebotari Vadim ***** nu au fost găsite circumstanțe agravante. Acuzatorul de stat în rechizitoriu la fel nu a stabilit și nu a indicat existența circumstanțelor agravante (f.d.149, vol.III).

Din considerentele indicate și ținând cont de analiza cumulativă a criteriilor de individualizare a pedepsei și coroborarea probelor care furnizează informațiile respective, precum și indicarea temeiurilor care fundamentează proporționalitatea între scopul reeducării infractorului, prin caracterul retributiv al pedepsei aplicate și așteptările societății față de actul de justiție realizat sub aspectul restabilirii ordinii de drept încălcate, instanța de fond a considerat că pedeapsa lui Cebotari Vadim ***** urmează să fie stabilită în formă de închisoare în limitele prevăzute de către legislator la art.326 alin.(1) Cod penal al RM, și anume pe un termen de 3 (trei) ani.

În conformitate cu prevederile art.65 alin.(3) Cod penal, privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate poate fi aplicată ca pedeapsă complementară și în cazurile când nu este prevăzută în calitate de pedeapsă pentru infracțiunile din Partea specială a prezentului cod, dacă, ținând cont de caracterul infracțiunii săvârșite de cel vinovat în timpul îndeplinirii obligațiilor de serviciu sau în timpul exercitării unei anumite activități instanța de judecată a considerat imposibilă păstrarea de către acesta a dreptului de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate.

În acest sens instanța de fond a reținut că, deși la articolele incriminate inculpatului nu este prevăzută aplicarea pedepsei complementare în mod obligatoriu, totuși instanța în procesul de individualizare a pedepsei este în drept să aplice persoanei recunoscute vinovate și pedeapsa

complementară, dacă va considera că scopul pedepsei va fi atins prin aplicarea și a unei pedepse complementare.

Prin urmare, luând în considerație că inculpatul a comis infracțiunea incriminată datorită funcției ce o deținea, și anume funcția de procuror în procuratura militară Bălți, ulterior în Procuratura mun.Bălți, și datorită acestei funcții a pretins că are influență asupra membrilor procurorilor din cadrul Procuraturii Generale și procurorului *****, infracțiunea în cauză prezentând un pericol însemnat, manifestându-se în structurile autorităților statului, care discreditează și compromit activitatea acestora, la caz fiind afectată imaginea instituțiilor statale, fiind adusă atingere gravă imaginii organelor Procuraturii Generale, din care considerente instanța de fond a considerat necesar de a aplica în privința inculpatului Cebotari Vadim ***** pedeapsa complementară sub formă de privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și funcții de demnitate publică pe un termen de 3 (trei) ani.

Potrivit prevederilor alin.(1) art.90 Cod penal al RM, dacă, la stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție și de cel mult 7 ani pentru infracțiunile săvârșite din imprudență, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului, indicînd numai de cît în hotărîre motivele condamnării cu suspendare condiționată a executării pedepsei și perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă. În acest caz, instanța de judecată dispune neexecutarea pedepsei aplicate dacă, în perioada de probațiune sau, după caz, termenul de probă pe care l-a fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii sau, după caz, a termenului de probă, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

La fel, instanța de fond a ținut cont și de jurisprudența CEDO, potrivit căreia: „...soluția cea mai potrivită pentru problema supra-aglomerării ar fi reducerea numărului de deținuți prin utilizarea mai frecventă a măsurilor punitive non-privative de libertate și minimizarea recurgerii la detenția preventivă” (cauza Varga și alții vs Ungaria, cererile nr.1409/12, 45135/12, 73712/12, 34001/13, 44055/13 și 64586/13 din 10.03.2015), precum și de Recomandările Comitetului de Miniștri ONU nr.R (99) 22 și Rec (2006) 13, care invită statele să încurajeze procurorii și judecătorii de a folosi cît mai mult posibil alternativele la detenție.

Astfel, avînd în vedere atitudinea inculpatului în cursul procesului penal, conduita acestuia, ținînd cont de circumstanțele pricinii și persoana celui vinovat, și anume: este căsătorit, are la întreținere 3 copii minori, se caracterizează pozitiv, instanța de fond a considerat că scopul pedepsei poate fi atins fără executarea acesteia, constatînd că sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art.90 Cod penal al RM, apreciind o astfel de pedeapsă ca una echitabilă pentru fapta comisă, iar stabilirea termenului de probă va asigura un comportament adecvat al inculpatului, dacă în termenul de probă el nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat, nefiind rațională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii date, așa cum în ședința de judecată s-a constatat că Cebotari Vadim ***** nu prezintă pericol social sporit și corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

În baza acestor prevederi legale instanța de fond a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate față de inculpatul Cebotari Vadim *****, fixînd pentru el un termen de probă pe o durată de 2 (doi) ani.

La fel, la aplicarea condamnării cu suspendarea condiționată a executării pedepsei instanța de judecată este în drept să-i stabilească inculpatului unele restricții prevăzute de alin.(6) art.90 Cod penal al RM.

Aplicând astfel prevederile normei sus indicate, ținând cont de concluzia finală asupra fondului cauzei, precum și luând în considerație circumstanțele pricinii și scopul pedepsei stipulat la alin.(2) art.61 Cod penal al RM, instanța de fond a considerat necesar de a aplica în privința inculpatului Cebotari Vadim ***** restricția prevăzută la lit.a) alin.(6) art.90 Cod penal al RM, și anume a obliga inculpatul Cebotari Vadim ***** să nu-și schimbe domiciliul fără acordul organului competent.

În aspectul dat, Colegiul penal consideră că apelurile declarate de procuror, avocat și inculpat sunt nefondate, care indică situația potrivit viziunii proprii, totodată cele invocate contravin situației stabilite pe caz.

Colegiul penal consideră că temei de casare a sentinței din motivele invocate de procuror în latura pedepsei penale numite inculpatului nu s-au stabilit, în sensul dat temei de intervenire din partea instanței de apel nefiind constatate.

Colegiul penal în sensul dat conchide că instanța de fond la stabilirea pedepsei inculpatului Cebotari Vadim a acordat deplină eficiență și s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei consfințite în art.61 al.2 CP RM, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art.75 CP, iar ținând cont de circumstanțele reale și personale și de persoana vinovată, corect stabilindu-i inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 3/trei/ ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice și funcții de demnitate publică pe un termen de 3/trei/ ani, iar în temeiul art.90 al.1 CP RM, cu dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei aplicate pe un termen de probațiune de 2/doi/ ani.

Colegiul penal, ținând cont de circumstanțele stabilite pe caz, de faptul că inculpatul este la prima abatere penală, se caracterizează pozitiv la locul de trai, are trei copii minori la întreținere, și anume: ***** , născut la ***** , ***** , născut la ***** și ***** , născută la ***** , consideră că instanța de fond just a numit inculpatului pedeapsa sub formă de închisoare, totodată cu suspendarea executării pedepsei pe o perioadă de probațiune pe termen de 2/doi/ ani, pedeapsa fiind în limitele prevederilor legale, totodată temei de agravare a pedepsei în aspectul propus de procuror nu s-a stabilit.

La părerea Colegiului penal, pedeapsa inculpatului este numită cu respectarea principiului individualizării pedepsei penale, fiind echitabilă faptelor infracționale săvârșite și în limitele legii, în corespundere cu împrejurările cauzei, normele legale și instanța consideră că va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, careva temeiuri de modificare a sentinței în latura pedepsei cu agravarea pedepsei, după cum solicită procurorul anume cu stabilirea pedepsei cu executare reală nefiind stabilite.

Cât privește solicitarea procurorului expusă în apel de a încasa în folosul statului de la inculpatul Cebotari Vadim ***** cheltuielile judiciare suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal în sumă totală de 1539,5 lei indicate în informația la cauza penală, în aspectul dat procurorul participant la examinarea apelului nu a susținut această cerință, astfel că în latura dată instanța de apel nu se expune.

Reeșind din cele expuse, Colegiul penal consideră necesar a respinge apelul declarat de procuror ca nefondat, pedeapsa stabilită inculpatului fiind just individualizată, argumentele invocate de procuror fiind în contradicție cu aspectele de fapt ale cauzei.

În sensul dat, invocarea stabilirii pedepsei anume cu executare reală în împrejurările stabilite pe caz cu referire la persoana inculpatului, impun concluzia, că lipsesc temeiuri de a

presupune că trimiterea inculpatului spre executare a pedepsei cu închisoare, după cum solicită acuzarea, ar contribui inerent la corectarea inculpatului, la stabilirea echității sociale, precum și la prevenirea săvârșirii altor infracțiuni.

Or, scopul pedepsei este clar indicat în art.61 din Codul penal. Pornind de la aceste prevederi se reține, că pedeapsa penală îndeplinește și funcția de constrângere, conținând un anumit grad al privării de drepturi, însă ea nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate, astfel că afirmațiile procurorului se resping, temeii de agravare a pedepsei inculpatului nefiind stabilit.

La fel, ce ține de apelurile declarate de avocat și inculpat temeii de intervenire din partea instanței de apel nu s-au stabilit și consideră necesar a respinge apelurile declarate de avocat și inculpat ca nefondate, argumentele invocate în apel fiind declarative și în contradicție cu aspectele de fapt a cauzei, probele cercetate dovedind deplin vina inculpatului în faptele incriminate.

Colegiul penal conchide că probele în acuzarea inculpatului care au fost cercetate nu au fost combătute, vinovăția inculpatului fiind bazată pe probele studiate în cadrul ședinței judiciare, care au fost apreciate sub toate aspectele și obiectiv, instanța de fond just ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului în fapta incriminată.

Instanța de fond a cercetat toate probele prezentate și le-a dat o apreciere obiectivă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității probelor administrate în cauză și care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului, cumulul de probe fiind cercetat și apreciat ca cert și complet și se consideră suficient pentru condamnarea inculpatului în fapta incriminată.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată în textul sentinței, iar temeii de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit.

Colegiul penal apreciază că este neîntemeiată și nemotivată solicitarea avocatului privind casarea sentinței instanței de fond, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare a inculpatului, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art.326 al.1 CP RM, deoarece acțiunile lui Cebotari Vadim au fost corect constatate și încadrate și temeii de achitare instanța de apel nu a constatat, mai ales că probele cercetate și apreciate în coroborare dovedesc deplin vina inculpatului în crima stabilită de instanța de fond, situație menținută și de instanța de apel.

Faptul că inculpatul nu recunoaște vina sa și poziția indicată în apel de către avocat este apreciată ca o metodă de apărare a inculpatului, totodată nerecunoașterea vinei inculpatului nu poate fi echivalată cu achitarea inculpatului, fiind constatată complet vina inculpatului prin cumulul de dovezi cercetate care se coroborează reciproc, temeii de achitare a inculpatului nefiind stabilite.

În sensul dat, Colegiul penal ține să indice și faptul, că deși apărarea și inculpatul nu sunt de acord cu probele cercetate, nu au fost contestate legalitatea la careva acte și acțiuni procesuale îndeplinite de organul de urmărire penală în modul și termenul stabilit de lege, precum și la finisarea urmăririi penale și luarea de cunoștință cu materialele cauzei nu au avut nici o obiecție asupra actelor menționate, prezumându-se că a acceptat situația dată.

Potrivit art.251 al.1 Cod Procedură Penală se indică, că încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea aceluia act.

Potrivit art.251 al.2 CPP RM se reglementează, că încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la

compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sînt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea actului procedural.

La fel, conform art.251 al.3 CPP RM, nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei.

În același timp, conform art.251 al.4 CPP RM, încălcarea oricărei alte prevederi legale decît cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – cînd partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – cînd partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – cînd partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

Astfel, din actele cauzei rezultă că, la terminarea urmăririi penale, cînd învinuitul a luat cunoștință de materialele dosarului în prezența apărătorului, aceștia n-au invocat despre nulitatea actelor procedurale efectuate pe parcursul urmăririi penale, ceea ce prezumă că au fost de acord cu legalitatea acestor acte procedurale, totodată învinuitul Cebotari Vadim a solicitat încetarea urmăririi penale și scoaterea lui de sub urmărire penală din lipsa probelor, iar prin ordonanța procurorului în Procuratura Anticorupție Frunza-Bargan Ina din 23.11.2017 a fost respinsă cererea înaintată de învinuitul Cebotari Vadim, ca neîntemeiată /f.d.137-138 volumul 3/, nefiind contestată ordonanța respectivă, astfel că în aspectul dat, afirmațiile invocate de avocat și inculpat sunt cu caracter de declarație.

În baza celor expuse, Colegiul penal ajunge la concluzia că apelul declarat de avocat și inculpat ca nefondate urmează a fi respinse, iar sentința instanței de fond fiind legală și întemeiată, bazată pe o apreciere amplă a probelor administrate, urmează a fi menținută fără modificări.

Cu toate că se critică soluția instanței de fond de condamnare a inculpatului, Colegiul penal consideră că nu pot fi reținute afirmațiile formulate în apeluri de avocat și inculpat, mai ales că totalitatea probelor cercetate atît în cadrul ședințelor instanței de fond, cât și suplimentar în ședințele instanței de apel demonstrează vina inculpatului anume în comiterea infracțiunii constatate de instanța de fond, corect fiind puse la baza condamnării inculpatului.

Probele nominalizate și examinate în ansamblu prezintă o situație clară și fără de dubii a circumstanțelor de fapt, rezultând că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.326 al.1 Cod Penal al RM.

Probele administrate pe cauză corespund cerințelor stipulate de art.101 Cod de procedură penală, fiind pertinente, concludente, utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe de condamnare, ele fiind în coroborare între ele și demonstrând pe deplin vinovăția inculpatului Cebotari Vadim, în sensul învinuirii aduse, în deplină măsură.

Sentința instanței de fond de condamnare a inculpatului este una motivată și întemeiată, conține răspuns la afirmațiile invocate de apărare privind nevinovăția penală a inculpatului, astfel că se menține fără modificări.

Potrivit jurisprudenței CEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță.

Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de apel poate, în principiu, să se mulțumească de

a relua motivele jurisdicției de primă instanță (hotărârea CEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei).

Art.6 din CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (hotărârea CEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos).

În aspectul dat, nu pot fi reținute argumentele invocate de apărare în apelul declarat, care în mare parte redă conținutul probelor cercetate, cât și prevederile legii procesual penale și a prevederilor CEDO, deoarece derogări de la prevederile invocate nu s-au constatat.

Invocarea că învinuirea adusă inculpatului este una abstractă, declarativă și neîntemeiată este una cu caracter de declarație, în sensul dat nefiind concretizată invocarea, iar invocarea că Cebotari Vadim a fost numit procuror în Procuratura mun.Bălți la 29.07.2016 și că a aflat despre transferarea sa la data de 01.08.2016 nu poate fi reținută, deoarece învinuirea este adusă în primul rând față de Cebotari Vadim care exercita interimatul funcției de procuror militar Bălți, și după 29.07.2016 deținând funcția de procuror în Procuratura mun.Bălți, în sensul dat aceste aspecte nefiind de natură să aducă semne de întrebare.

Faptul invocat că Cebotari Vadim nu s-a întâlnit, nu a discutat și nu a primit de la ***** bani contravine în tot declarațiilor martorului *****, care fiind audiat și fiind preîntâmpinat pentru darea de mărturii false, precum și în instanța de judecată sub jurământ, a relatat cu amănunte circumstanțele întâlnirilor și discuțiilor avute cu Cebotari Vadim, căruia i-a transmis suma de 500 dolari, declarații care sunt întărite prin rezultatele acțiunilor procesuale realizate pe caz, la care s-a făcut referire.

Referirea inculpatului și a apărării la probele invocate nu poate fi luată în considerație, deoarece aceste probe nu constată nevinovăția penală a inculpatului.

Colegiul penal consideră la fel că nu pot fi reținute argumentele invocate de inculpat în apelul declarat și suplimentul la apel, fiind cu caracter de declarație, fiind valabilă motivarea oferită atât de instanța de fond, care a motivat soluția adoptată, cât și a instanței de apel, mai ales că în mare parte afirmațiile inculpatului coincid cu cele invocate de avocat în apel.

Faptul că se indică că la 30.09.2016 Cebotari Vadim se afla la tratament staționar și totodată a sărbătorit ziua de naștere a fiului său *****și astfel nu putea să se întâlnească cu ***** nu poate fi reținut, deoarece se combat cu declarațiile date de *****, care a susținut că s-a întâlnit cu Cebotari Vadim în această zi, declarații care sunt întărite prin înscrisurile cercetate, inclusiv prin faptul că ulterior Cebotari Vadim la 25.05.2017 a transmis lui ***** la cerința ultimului suma de 1000 lei, bani ceruți de inculpat de la soția sa în mod de urgență, momente dovedite prin înregistrările efectuate potrivit stenogramei convorbirilor purtate de Cebotari Vadim cu *****.

Anume acești bani au fost predați organului de urmărire penală de către ***** potrivit procesului-verbal de ridicare din 26.05.2017/f.d.136 volumul 1/.

Colegiul penal consideră nefondate afirmațiile invocate în apelurile declarate de inculpatul Cebotari Vadim, care sunt opinii subiective a autorului apelurilor, fiind indicate în mare parte declarațiile și probele anexate la materialele cauzei, dar care de fapt sunt în dovada vinovăției inculpatului.

Cât privește copiile autentificate din pașaportul *****, eliberat la 23.06.2008, pe numele lui Cebotari Vadim ***** (filele 8-9), ce atestă că în perioada 16-25 iunie 2014 sus-numitul era

plecat peste hotarele țării, ci nu se afla în Republica Moldova, cu invocarea că Cebotari Vadim ***** nu a putut real efectua în acea perioada de timp careva controale în Brigada 1 Infanterie Motorizată și perturba activitatea normală a acesteia, cum afirmă martorul ***** în declarațiile sale false, Colegiul penal consideră că nu pot fi reținute, deoarece o astfel de învinuire de fapt nu este adusă inculpatului.

Din aceleași motive instanța de apel respinge și afirmațiile privind copiile autentificate din Registrul de evidență a controalelor efectuate în unitățile și instituțiile militare din raza de activitate a Procuraturii militare Bălți pentru anii 2014-2015, ce atestă că în perioada de timp indicată de ***** (începând cu 16.06.2014) majoritatea controalelor în Brigada 1 Infanterie Motorizată au fost efectuate de către alți procurori militar, iar după revenirea din concediul anual de odihnă a inculpatului Cebotari Vadim ***** de către acesta personal în unitatea militară sus-indicată au fost efectuate doar două controale planificate, afirmațiile privind alte înscrisuri ce țin de controalele efectuate la Brigada Infanterie Motorizată, cât și declarațiile invocate în sensul dat.

Colegiul penal nu ține cont nici de afirmațiile ce țin de invocarea de inculpat a declarațiilor cu conținut vădit fals, făcute sub jurământ, în privința lui Cebotari Vadim ***** de către ***** în cadrul unei audierii în calitate de martor din 26.05.2017 la prezenta cauză penală și declarației de autodenunțare a lui ***** (Vol.1, f.d.151) cu conținut analogic fals din 14.07.2017 depuse la Procuratura Anticorupție, în sensul dat instanța de apel nefiind în drept să iasă din limitele judecării cauzei penale cu o învinuire concretă adusă inculpatului, faptul că martorul ***** a invocat și alte chestiuni ce țin de activitatea lui Cebotari Vadim nu țin de competența instanței de judecată.

Nu pot fi reținute nici afirmațiile invocate de inculpat privind fabricarea cauzei penale în privința sa, cu indicarea declarațiilor altor martori și a declarațiilor sale, deoarece nu s-a constatat fabricarea cauzei penale aflată spre judecare în ordine de apel în privința inculpatului.

Colegiul penal nu ține cont nici de argumentele aduse că ***** a instigat pe fostul său subaltern ***** să depună declarații false în interesele lui organului de urmărire penală și instanței de judecată, că din declarațiile martorilor ***** și ***** rezultă, că pentru a se eschiva de răspunerea penală pentru fapta prejudiciabilă comisă ***** cu complicității săi activ influența mai mulți martori în vederea schimbării declarațiilor lor inițiale date la urmărirea penală în cauza penală de învinuire a acestuia în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.370 alin.(2) CP al RM, deoarece nu țin de cadrul judecării cauzei penale prezente.

Colegiul penal respinge și afirmațiile aduse de inculpat că rezultatele măsurii speciale de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor din 25.05.2017 au fost înscenate și montate de ***** sau de alte persoane terțe cointeresate în fabricarea cauzei penale în privința inculpatului Cebotari Vadim ***** , în sensul dat nefiind stabilită înscenarea, și respectiv, ilegalitatea probelor.

Colegiul penal consideră că nu pot fi luate în considerație argumentele aduse privind înregistrările audio a pretinselor convorbiri dintre ***** și Cebotari Vadim, avute la 30.09.2016, ele fiind montate de ***** sau alte persoane terțe cointeresate, nefiind constatat că înregistrările respective sunt obținute prin metode ilegale.

Colegiul penal ține să menționeze și faptul, că deși se critică înregistrările audio a convorbirilor dintre ***** și Cebotari Vadim, cu invocarea că sunt fabricate, înscenate, în aspectul dat nu a fost solicitată de apărare dispunerea expertizelor în vederea stabilirii veridicităților probelor respective, astfel că afirmațiile sunt declarative.

Colegiul penal respinge și afirmațiile invocate privind amânarea și aducerea la cunoștință a ordonanței de recunoaștere în calitate de bănuț în privința lui Cebotari Vadim, în sensul dat nefiind constatată ilegalitatea actelor procesuale emise în sensul dat, nefiind contestate de fapt actele date, la fel nu pot fi reținute afirmațiile privind încheierea judecătorului de instrucție pe lângă Judecătoria Chișinău, oficiul Buiucani, Niculcea Andrei din 16.05.2017 că nu este semnată de judecătorul de instrucție, deoarece încheierea la care se face referire este de fapt o copie legalizată.

Cât privește invocarea expirării termenului de prescripție pe cazul dat, Colegiul penal ține să indice următoarele.

În sensul dat, potrivit art.1 al.1,2 Cod Penal al RM, se indică, că persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene, inclusiv: b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave. (2) Prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și pînă la data rămîinerii definitive a hotărîrii instanței de judecată.

Prevederile art.326 al.1 Cod Penal al RM reținute în sarcina inculpatului, prevăd inclusiv pedeapsa sub formă de închisoare pînă la 5 ani, deci se califică ca infracțiune mai puțin gravă.

Prin Hotărârea Parlamentului Republicii Moldova nr.55 din 17.03.2020 „Privind declararea stării de urgență”, a fost declarată starea de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie-15 mai 2020.

În aspectul dat, conform art.10, pct.2) din Anexa din Dispoziția nr.1 din 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova, s-a dispus, că procesele penale aflate în curs pe rolul instanțelor de judecată, indiferent de etapa de examinare, se suspendă de drept pe durata stării de urgență, fapt ce presupune că termenul de prescripție a fost suspendat din 17 martie pînă la 15 mai 2020, fiind întreruptă prescripția.

Astfel, la calcularea termenului de prescripție în cazul dat, Colegiul penal ia în considerație că termenului de prescripție a început a curge, după cum rezultă din faptele constatate, de la momentul pretinderii banilor de către Cebotari Vadim, care a avut loc la 16.07.2016, la 23.07.2016 Cebotari Vadim a primit suma de 500 dolari SUA, restul sumei urmînd a fi transmise ulterior, iar la 30.09.2016 Cebotari Vadim a mai pretins mijloace bănești de la ***** în scopul de a influența procurorul care exercita urmărirea penală în cazul lui ***** , fapte constatate în sarcina inculpatului, dar termenul de prescripție la data examinării cauzei în instanța de apel nu a expirat.

În aspectul dat, conform Hotărîrii Parlamentului Republicii Moldova nr.55 din 17 martie 2020, a fost declarată stare de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie - 15 mai 2020, prin aceasta stipulîndu-se că prin prisma pct.1 din Anexa la dispoziția nr.1 din data de 18 martie 2020 a Comisiei pentru Situații Excepționale a Republicii Moldova pe durata stării de urgență termenele de prescripție și termenele de decădere de orice fel nu încep să curgă, iar, dacă au început să curgă, se suspendă pe toată durata stării de urgență, iar conform pct.8 din anexa la dispoziția 1 din data de 18 martie 2020 termenele de exercitare a căilor de atac aflate în curs la data instituirii stării de urgență se întrerup, urmînd a curge noi termene, de aceeași durată, de la data încetării stării de urgență.

Colegiul penal conchide ținînd cont de cele motivate, că deși în sarcina instanței de judecată este de a constata survenirea prescripției tragerii răspunderii penale în privința inculpatului, totodată în cazul dat este prezent cadrul legal de aplicare a pedepsei penale în legătură cu prescripția tragerii la răspundere penală prevăzut de legea în vigoare la data comiterii infracțiunii stabilite în acțiunile inculpatului și în atare situație stabilită, Colegiul penal consideră

că nu poate fi dispusă liberarea inculpatului de pedeapsa penală în comiterea infracțiunii stabilite în acțiunile inculpatului din motivul intervenirii termenului de prescripție.

Conducându-se de art.415 al.1 p.1 lit.c CPP RM, Colegiul penal al Curții de Apel Bălți

D E C I D E:

Respinge apelurile declarate de către procurorul în Procuratura Anticorupție Frunza-Bargan Ina, de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele inculpatului Cebotari Vadim ***** și de inculpatul Cebotari Vadim ***** împotriva sentinței Judecătoriei Bălți sediul Central din 29.01.2020, în cauza penală în privința lui Cebotari Vadim ***** de învinuire în comiterea infracțiunii prevăzute de art.326 al.1 CP RM, sentință care se menține fără modificări.

Decizia este susceptibilă spre executare din momentul adoptării, dar poate fi atacată cu recurs la Curtea Supremă de Justiție în termen de 30 zile de la data pronunțării deciziei motivate.

Decizia motivată pronunțată în ședință publică la data de 22.12.2021.

Președintele ședinței, judecător

Rotaru Ala

Judecător

Burdeniuc Ruslana

Judecător

Pușca Dumitru